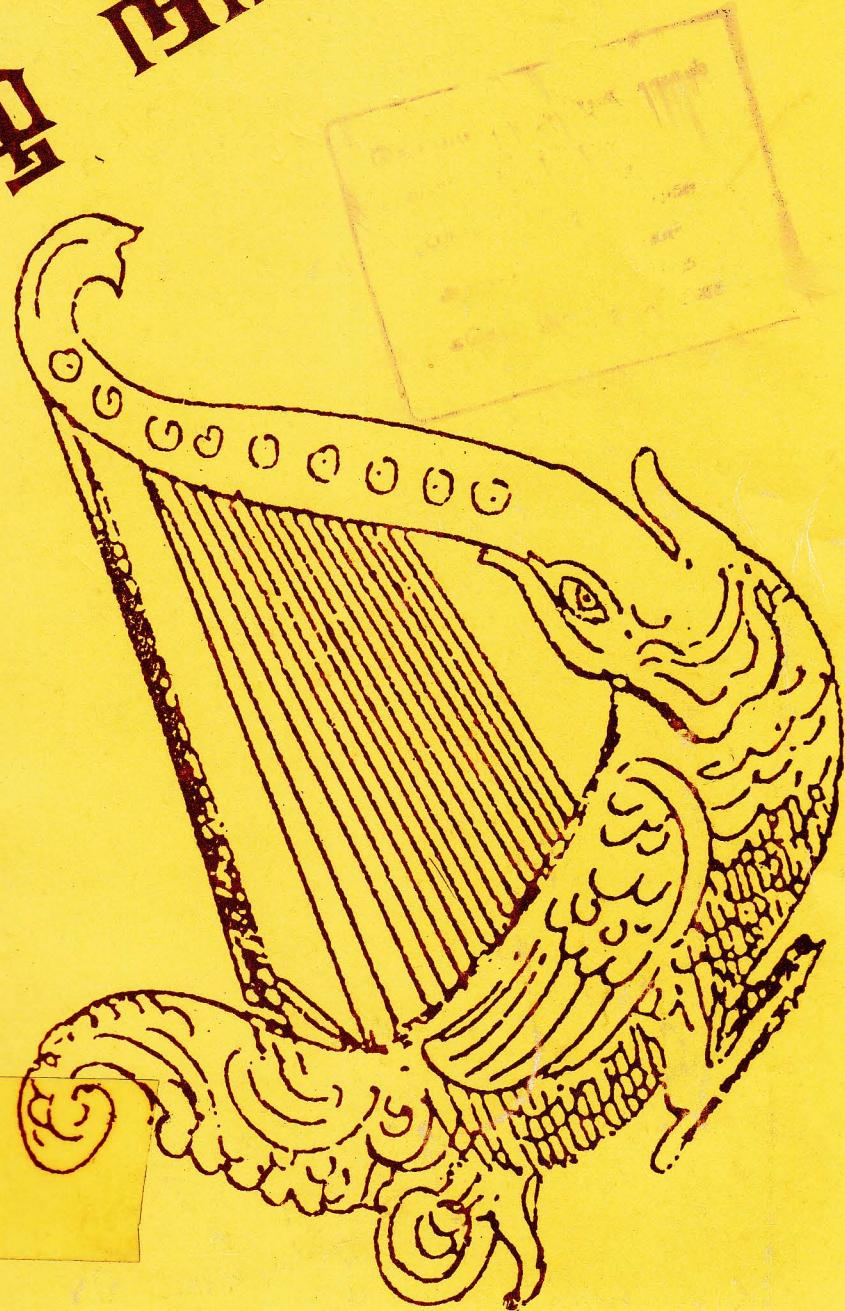

இதழ் 1

1995

14364

மாந்திர நாதன்

372
யாழ்
SL/PR

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவிகள் சங்கக் கொழும்புக் கிளையின் வெளியீடு

'With best Compliments from:

BAMBER & BRUCE LTD

*Chemical & Microbiological Analysts
Consulting Chemists Environmental Consultants*

56 1/1, VAJIRA ROAD, COLOMBO - 05.

TEL: 500254, 592151 FAX: 508813

CHEMICAL & MICROBIOLOGICAL TESTING SERVICES

Foc

Beverages

Portable water

Soil

Fertiliser

Spi

Tea

Effluents

Leaves

Dolomite

ENVIRONMENTAL CONSULTANCY

Env

Education and Training

Env

Risk Hazards and Impact Assessments

Env

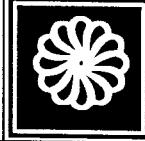
ion Monitoring and Analysis

Put

itation

Urb

es

IT OUGHT TO BE BEAUTIFUL I LIVE HERE

கல்லூரி கீதம்

திருப்பிகு மெங்கள் யாழ்நகர்க் கணியாய்த்
தீகழ்ந்திடுங் கல்லூரி - எங்கள்
பெரு வரு யிந்துப் பெண்களுக் கொளியாய்ப்
பிறங்கிடுங் கல்லூரி - இயர்
மருவுறு கலைகள் யாவையு மின்பாய்
வழங்கிடுங் கல்லூரி - உனைப்
பெருக்கும் அண்பால் புந்தீசில் வைத்துன்
புகழின வாழ்த்தோமோ - உனை
வந்தே மாதர் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கோமோ.

இந்து மதப் புகழ் எங்கும் வீளங்கீடு
இசைந்திடுங் கல்லூரி - இயல்
சீந்தை வளம் பெற மெய்ப் பொருளறிவைச்
சேர்த்திடுங் கல்லூரி - வளர்
செந்தமிழ் ஆங்கில வடமொழி அறிவைச்
சுரந்திடுங் கல்லூரி - உனை
வந்தனை செய்து பைந்தமிழ் மாலை
வாழ்த் தொருகு டோமோ - உனை
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கோமோ.

மங்கையர் மாண்பை மன்பதை அறிய
முழங்கிடுங் கல்லூரி - ஓளி
பொங்குயர் அறிவுச் சுடரினை புளத்தீற்
பொறித்திடுங் கல்லூரி - இந்து
நங்கையர் வாழ்வின் லட்சீய மனைத்தும்
நல்கிடுங் கல்லூரி - உனை
அங்கையீல் மலர்கொண் டன்புடன் பாடி
அலுதீனம் ஏத்தோமோ - உனை
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கோமோ.

கலைமகள் உலவக் களிந்தம் புரியக்
கண்டிடுங் கல்லூரி - என்றும்
மலைமகள் கொழுநன் மலராடி போற்றி
மாண்பழுங் கல்லூரி - நீத்தம்
நீலமகள் செழ்ந்த தீலகமென் ரேத்தத்
நீலவைத்திடுங் கல்லூரி - உனைத்
தலைமுறையாகத் தொழு துளஸ் குளிரத்
துதி சொல்லிப் பாடோமோ - உனை
வந்தே மாதரம் வந்தே மாதரம்
என்று வணங்கோமோ.

பீரதம் ஆசீரியர்
தீருமதி சீவகாமி அம்பலவாணர்

ஆசீரியர் குழு
செல்வி சுற்சொருபவதி நாதன்
தீருமதி தயாங்கி செல்வநாயகம்
தீருமதி அபிராமி கயீலாசபீஸ்ளை
தீருமதி பரமேஸ்வரி பாலசீங்கம்
தீருமதி பத்மா சோமகாந்தன்
தீருமதி இராஜகுமாரி கதீர்காமநாதன்
தீருமதி மல்லிகா சரவணபவன்

பொருளடக்கம்

ஆசீரியரின் செய்தி

கலைவீபீன் ஆசீச் செய்தி

Message from J/Hindu Ladies' College Old Girls' Association, Jaffna

நடப்பு ஆண்டு நிர்வாகிகள் 1996

மினி பஸ்ஸில் ஒரு மின்மினி

நினைவுலைகள்

The rites and rituals of Hindu Wedding

இல்லத்தீற்கு அப்பால்....

அன்பு வழி நடப்போம்

பணம் பத்தீரம்

கலைமகள் கைப்பொருள்

Wanna Borrow my Transister

சீறுவர் வீஞ்ஞானம்

பூதவயவள் பூப்பெய்தினாள்

பக்தீயீன் பலன்

கேள்வீக்கு என்ன பதீல்

உயரப் பறந்தாலும்

சமையல் செய்முறைகள்

Informations

செயல் அறிக்கை

ஆசிரியரின் செய்தி

“கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே”

என்று நம் முன்னோர் கல்வியின் சிறப்பை மேம்பாக் கூறியுள்ளனர். இத்தகைய அருமையான கல்வியை யாழ்ப்பாணத்து இந்துப் பெண்கள் பெறுவதற்காக 1943ம் ஆண்டு எங்கள் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப் பட்டது.

அன்றிலிருந்து தொண்டர்களின் உதவியாலும் அதிபர் ஆசிரியைகளின் விடா முயற்சியாலும் எங்கள் கல்லூரி படிப்படியாக உயர்ந்து இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் தலை சிறந்த ஒரு பெண்கள் பாடசாலையாக மினிர்கிறது.

ஒரு பெண்ணுக்குக் கல்வி புகட்டுதல், ஒரு குடும்பத்திற்கு ஏன் ஒரு சமுதாயத்திற்கோ நாட்டிற்கோ கல்வி புகட்டுவதற்குச் சமானமாகும். எங்கள் கல்லூரியில் படித்து வெளியேறிய பெண்கள் இன்று பொறுப்புள்ள குடும்பத் தலைவியராகவும், அறிவு புகட்டும் தாயாராகவும், மதி நுட்பமுள்ள மந்திரிபோல் தமது கணவன்மாரின் காரியங்கள் யாவற்றிலும் கைகொடுப்பவராகவும் இருக்கின்றனர்.

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக”

என்பதற்கு உதாரணம் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரிப் பழைய மாணவிகள் என்றால் மிகையாகாது.

எங்கள் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்காகக் கொழும்பில் உள்ள பழைய மாணவிகள், சங்கம் ஒன்றை உருவாக்கினோம். கொழும்புக் கிளையின் வளர்ச்சியையும். பழைய மாணவிகளின் திறமையையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு முதல் படியாக இம்மலரை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

எமது மண்வாசனையுடன் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் வாசித்து மகிழ்ந்து பயன்பெறத் தொடர்ந்து வெளியாகும் ஒரு சஞ்சிகையாக இந்த மலர் உருவெடுக்க வேண்டும் என்பது எமது அவாவாகும். பழைய மாணவிகளும் அவர்களது சந்ததியினரும் தமது பங்களிப்பை இந்த எண்ணம் நிறைவேறுவதற்குத் தந்து உதவுவார்கள் என நம்புகிறோம்.

இம்மலர் வெளிவரத் தளராது உழைத்த தலைவி சற்சொருபவதி, செயலாளர் தயாந்தி, பொருளாளர் அபிராமி, ஆசிரியர் குழுவின் ஏனைய அங்கத்தவர்கள், நிதியுதவி தந்த உறுப்பினர்கள், பிரசுரிக்க உதவிய திரு. பொ. விமலேந்திரன் ஆகியோருக்கு எனது பிரத்தியேக நன்றிகள்.

திருமதி சிவகாமி அம்பலவாணர்
ஆசிரியர்

தூணவியின் டுனிச் செய்து

யாழ் நாம் என்ற இந்த இதழ் வெளியிடு. யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவிகள் சிலரது, ஒரு கண்ணி இலக்கிய வளர்க்கி முயற்சியாகும். பெண்கள் கல்வி பயிறும் நாட்களில் தமது எண்ணக் குத்துக்களை எழுத்துருவில் வடித்திடக் காண்பிக்கும் ஆர்வத்தை பின்வரும் நாட்களில் காண்பது ஆசிரியமாகும். ஒரு சிலரே தொடர்ந்து எழுதி இலக்கிய வாரில் சுடர்விடுகின்றனர். இந்நிலை மாறுவதற்கு ஈக்கம் தரல் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எமது சங்க அமைப்பு இந்த முயற்சியில் இறங்கியுள்ளது.

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியின் பழைய மாணவிகள் சங்க கொழும்புக் கிளை உறுப்பினர்கள், உம்மாவியன்ற வகையில் எழுத்தாற்றலைப் பயன்படுத்தி முக்கியமாக பெண்களுக்குப் பயன்தரும் விடயங்களை எழுதியுள்ளனர். இந்த இதழ் ஒரு ஆண்டு மஸராக மட்டும் வெளியிடப்படாமல், காலாண்டு மஸராக நாதம் எழுப்புவதற்கு எமது கல்லூரியின் பழைய மாணவிகளது பூரண ஒத்துழைப்பை நாடுகிறோம். ஒரு சிலரே ஆர்வம் காண்பிக்கும் இன்றைய நிலை மாறி அனைவரும் ஆர்வத்துடன் இத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபடும் நாள் விழரவில் வரவேண்டும்.

“சான்றோர்க்குச் சென்றவிடமெல்லாம் சிறப்பு”. ஆம் இந்தச் சிறப்பினை யாழ் மகளிர் பலருக்கும் அன்றும் இன்றும் நல்கி வரும் எமது யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரிக்கு இவ்விதம் சமர்ப்பணம்.

கல்வி சம்சொலுபவதி நாதன்
தலைவி

“வெள்ளத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
 வீணை செய்யும் ஓலியில் இருப்பாள்
 கொள்ளள பீண்பும் குவு கவீதை
 கூறு பாவலர் உள்ளத் தீருப்பாள்
 உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
 ஒதும் வேதத்தீன் உள் நீன் ரொளிர்வாள்
 கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
 கருணை வாசகத் தூட்பொருளாவாள்”

- மகாதீர் பாரத்யார் -

MESSAGE FROM J/HINDU LADIES' COLLEGE OLD GIRLS' ASSOCIATION, JAFFNA

It is my pleasure and privilege as President of the Old Girls' Association of Jaffna Hindu Ladies' College to send a message of congratulations and goodwill on the occasion of the release of your association's Souvenir 'Yarl Natham' which I understand you propose to combine with a 'Festival of Arts' to propagate our 'Alma Mater'.

We all know that our college was founded in 1943 by the late Srimathi Visaladchy Sivagurunathar in association with the Board of Directors, Jaffna Hindu College and Affiliated Schools with the broad aim of imparting education to young Hindu girls in the traditional Hindu way of life with emphasis on our religion, our language, our culture and our heritage free from the Western cultural influence that was then engulfing the entire student population who were patronising Christian Missionary schools in their quest for higher education. It is a matter of pride that - ever from the time of inception, our college has grown in stature and reputation as one of the leading educational institution for girls in Jaffna under a dedicated array of principals and teachers with the backing of the interested parents and guided by an efficient Board of Directors in the formative years. The college has almost fulfilled the purpose for which it was founded. It has produced a galaxy of old students who have distinguished themselves in their chosen fields of public and private life - thus bringing fame and honour to their 'Alma Mater'

In 1993 when the Golden Jubilee of our college was celebrated, Old Girls' Associations were formed in Colombo, Canada and Australia. Many old girls in affluent and influential positions constitute the membership. In the war stricken North major fund raising projects are not practical. Our college is sadly in need of funds for many of its development plans, expansion, and student welfare & recreational activities. May I humbly appeal to you on behalf of your parent body that in addition to the benefits you have already made available, embark on other feasible fund raising projects and other activities that will provide better facilities for our 'Alma Mater' and also elevate its status to a National level as an all island school.

May Lord Ganesha (நடுத்தோட்ட இராஜவரோதயப் பிள்ளையார்) the Eternal Benefactor of our College bestow his choicest blessings on you Alumini to serve your 'Alma Mater'.

Mrs. Thilagawathy Yoganathan
President, J/H.L.C. O.G.A.

178, Brown Road,
Jaffna.
April 1995.

"மாதர் தீங்குறம் பாட்டில் இருப்பாள்
மக்கள் பேசும் மழலையில் உள்ளாள்
சீதம் பாரும் குயிலின் குரலைக்
கீனியின் நாலை இருப்பிடங் கொண்டாள்
கோத கன்ற தொழிலுடைத் தாகீக்
குலவுச் சீத்திரம் கோபுரம் கோயில்
ஈதனைத்தீன் ஏழிலிடை யும்ராள்
இன்ப மேவாட வாக்டப்பெற்றாள்"

- மகாகாலி பாருத்தியார் -

நடப்பு துண்டு நிர்வாகிகள் 1995

நா.சற்சொருபவதி

செதயாந்தி

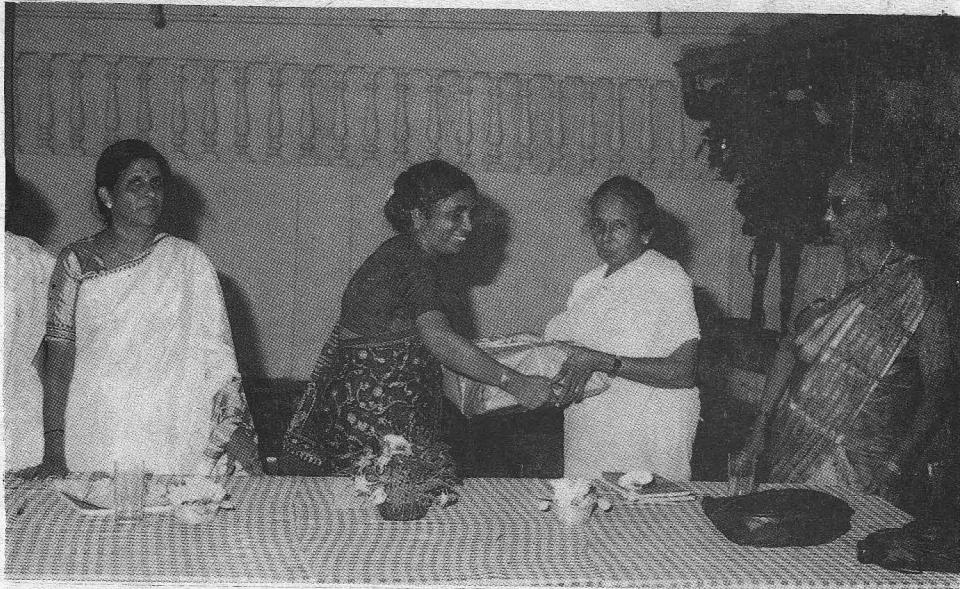
க.அரிராமி

தலைவர் உ.பதுலைவர்கள்	- செல்வி சற்சொருபவதி நாதன் திருமதி யோகேஸ்வரி பரமேஸ்வரன் திருமதி இந்திராணி சோமசுந்தரம் திருமதி இராஜகுமாரி கதிர்காமநாதன்
பொதுச்செயலாளர் உ.தவிச்செயலாளர்கள்	- திருமதி தயாந்தி செல்வநாயகம் - திருமதி சிவகாமி அம்பலவாணி திருமதி பரமேஸ்வரி பாலசிங்கம்
பொருளாளர் உ.தவிப்பொருளாளர்	- திருமதி அபிராமி கமிலாசபிள்ளை - திருமதி கெளரி தேவசேனாதிபதி
நிர்வாகக்குழுவினர்	- திருமதி புலேன்றா சத்தியநாதன் திருமதி பொன்மலர் கந்தசாமி திருமதி குகஜோதி விஜயநாயகம் திருமதி சிவச்செல்வி சிவலோகநாதன் திருமதி மஸ்லிகாதேவி சரவணபவான் திருமதி ஞானேஸ்வரி ஞானசேகரம் திருமதி நாகராஜேஸ்வரி அலெக்ஸாண்டர் திருமதி புஷ்பராணி பஷ்பரட்னம் திருமதி திலகா விஜயராட்னம் திருமதி தங்கராணி நவாணந்தராஜா திருமதி தனலஷ்மி குமாரசுவாமி திருமதி சிந்தாமணி வன்னியசேகரம் திருமதி லீலா ரட்னசிங்கம் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் செல்வி சாந்தா தர்மலிங்கம் செல்வி சீதா செல்லையா திருமதி சீதா பொன்னுத்துரை திருமதி சத்தியலஷ்மி சிவலிங்கம் செல்வி சிவமலர் சுப்பிரமணியம் திருமதி புவனேஸ்வரி யோகலிங்கம் திருமதி ஜெயதேவி சிவகுருநாதன் திருமதி தனவதி கனகரட்னம் திருமதி தற்பா தில்லைநாதன் திருமதி நாகேஸ்வரி கனகசபை திருமதி நாகபூஷணி சுப்பிரமணியம்

නිර්ජාක් තෙවු 1994

பொன்விழா நிகழ்ச் சிகள் 1993

யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி நூலகத்திற்கு நூல்களை
அன்பளிப்பாக செல்வி சற்சொருபவதி நாதன்
திருமதி புஷ்பம் சுப்பிரமணியத்திடம் கையளிக்கும் காட்சி.

பொன்விழானைவெயாட்டி நடைபெற்ற மதிய போசன விருந்தில்
பழைய மாணவிகள் சிலர்.

முக்கிய நிகழ்வுகள்

செல்வி சுற்சொலைபவதி நாதனுக்குத் தொடர்பியல் வித்தகர் என்ற விருதும், திருமதி லீலா இரத்தினசிங்கத்திற்கு கலாஜோதி என்ற விருதும், திருமதி பத்மா சோமகாந்தனுக்கு இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்குத் தங்கப்பதக்கமும் கிடைத்தமையைப் பாராட்டும் வைபவத்தின் ஒரு காட்சி.

திருமதி அபிராமி கமிலாசபிள்ளையின் இல்லத்தில் நடைபெற்ற சமையற் பாகங்களின் செய்முறைக் கண்காட்சி

மினி பஸ் வரில் ஒரு யின்மினி

மினி பஸ்ஸிற் சஞ்சரீத்திருக்கிறார்களா? மினி பஸ்ஸில்? சீவியம் முழுக்க மினி பஸ்ஸே என்னை ஆக்கிரமித்தது என்றால் நம்புவீர்களா? எனது சீவியம் முழுக்க அல்ல. இன்னும் தொடருகிறது எப்ப மீனி பஸ் கொழும்பு மாநகரை ஆட்டவைக்கத் தொடங்கியது? எந்த ஒரு நடன ஆசீரியையிடம் செல்லாதவர்களும் ஆடத்தொடங்கி வீருவர்கள். அப்படி ஒரு ஆசானம் இந்த மீனி பஸ்.

நல்ல கச்சீதமான சீறிய ஆழகான உடல் வண்ணம் அபாரம். அதில் வீறக்குக்கிறாற் போல் மனிதக் கட்டடையிலே ஒரு நாட் போகிறவர்கள்! இந்தக் கண்கொள்ளாக் காட்சி தினம் காலையீலும் மாலையீலும் கொழும்பு மாநகரில் வலம் வருவதை எல்லோரும் பார்த்திருப்பார்கள். ஆனாற் பார்த்தறிவதீலும் பார்க்க நேரான அனுபவம் வேண்டும் இம்மீனி பஸ் சஞ்சாரத்தின் மகிழ்மையைறிய.

தூரத்திலிருந்து வரும்போதே கை காட்டிக்கொண்டு ஓற்றைக்காலுள்ளேயும் ஓற்றைக்கால் வெரியேயுமாய் வீண்வெளி வீரனெட்போல் தொங்குவார் நடத்துனர் என்னும் கொண்டக்டர். அவருடைய ஏஜன்ட் பல்தரிப்பில் அவருக்காகக் குரல் கொடுப்பார் – சீல்லறைக் காசக்குக் கத்தீக் கத்தீப் பீன் காகம் போற் கரைவார் – புருல்ல, புருல்ல, புருல்ல என்றோ வெள்ள, வெள்ள, வெள்ள என்றோ அடிக் குரவில் அச்சுறுத்தலாக நுகே, நுகே, நுகே என்பார் நுககொடையில் கொடையை வீழுங்கி வீழுங்கி இதற்கீடையில் பஸ் தரிப்பில் இறங்க முயற்சிப்போரை கொண்டக்டர் ஒரு தன்னுத் தள்ளி வெகு பிரயாசசப்பட்டு வெளியேற்றி, வெளியில் நிற்போரை வெகு ஆசையுடன் – பூணா கும்பம் வைக்காத குறையாக – உள்ளே வருந்தி வருந்தீப்புழப்பார். மாயைக்கும் மாரிசஸுக்கும் சீதையே எடுப்டால், சாதாரண மாணிடப் பெண்கள் மீமாத்திரம். இப்பாகுக் கூப்ரிடக் கொடுத்து வைக்க வேண்டும் என்று உள்ளே ஏறுபவர் எப்போ ஒருகால் கொடுத்து வைத்ததை இடு இழயாய் வாங்குவார்கள். ஆகா இடுப்பிலே கைகொடுத்து கைலாகு கொடுத்து, அன்போடு அள்ளியெடுத்த கொண்டக்டரா இவன் என்று பயணிகள் பிரயித்துப் போய் வீருவர்கள் – ஒரே அட்டகாசம் போங்கள் “தள்ளிப்போ தள்ளிப்போ” என்று தள்ளித் தள்ளி ஆட்களை உள்ளே எடுக்க எடுக்க, இடையிடையே உள்ள மக்கள் காலும் கீழே இல்லாமல் கையும் மேலே பீஷக்காமல், தீரிசங்கு லோகத்திலே நிற்கும் காட்சியே காட்சி. இதற்கீடையிற் பீக்பொக்கற்றல் என்றொரு இனம் அதற்குள் மீக லாவகமாக, தோளிற் தங்கும் கைப்பை சீப்பை நிபுணர் போல் நிமிண்டி இரு வீரவால் மணிப்பளை அபேஸ் பண்ணுவதென்னே என்னே. கொண்டக்டர் சாட்சீபாகத்தான்! சாட்சி தன் பங்கைக் கேட்க வேண்டும் அல்லவா அடியேன் ஒரு முறை கொடுத்து அனுபவப் பட்டது போதும்.

பீன் சீறு சீறு என்வெப்புகளில் சமய சம்பந்தமான சீறு சீறு புத்தகங்கள், பிரசுரங்கள், கொண்டு தீரிவது வழக்கம். கொண்டக்டர் சீறிய நமட்டுச் சீரிப்புடன் என்னைப் பார்ப்பதையும் மற்றைய பிரயாணிகள் என்னைப் பரிதாபமாய்ப் பார்ப்பதையும் தெரிந்தும் தெரியாத மாதிரி நின்று கொண்டே, சீவனார், வீநாயகர், குரீபெகவான், முருகன், அம்மன், வீஷ்ணு நாமம் பெருக அடியேன் செப்பும் ஆன்மீகச் சேவையைப் பற்றிப் புளகாங்கீதும் அடைந்து கொண்டே தீரிசங்கு சொர்க்கத்திற் சஞ்சரீப்பது ஒரு தனித்துவம் வாய்ந்த அனுபவம்.

“யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்.”

பிரைவையுமான்ஸ்

அடேய்ப்பா எங்கள் கல்லூரி அமைந்த இடமே ஆழுவாய்ந்தது. பாடசாலை பகும் மரங்களிடையே காணப்பட்டதால், மரங்களில் எம்பிற் பலர் கூடிச் சீர்த்துப்பேசி மகிழ்ந்தோம். ஒரு பேரிய மாமரம், கேட் அருகே, ஒரு வயோதிப்பு வெள்ளைத் தாழியான் மாணவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பல பொருட்களைச் சுகாய விலையில் விற்பார். தீருமேஸித் தாத்தா என்று அவரைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் இடைவேளை நேரத்தில்.

நடை, உடை, பாவனை எல்லாவற்றிலும் மாணவிகளிடையே ஒரு சீரான ஒழுக்க முறை. 13 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் கட்டாயமாகத் தாவணி உடுக்க வேண்டும். பச்சைசத் தாவணி, வெள்ளைப் பாவாடை, சட்டை சிறப்பு நாட்களில் அணிந்து சீராக நாம் செல்வோம். அன்று நாம் களவு என்று வார்த்தைக்கு அந்தத்தும் தெரியாதவர்களாக இருந்தோம் வகுப்பறையில் புத்தகத்தின் பீது பணத்தை வைத்துவிட்டுச் சென்றால் அது அப்படியே இருக்கும். யாரும் எடுக்க மாட்டார்கள்.

அன்றிருந்த அதீபர் தீருமதி சுரோஜினி ராவ் ஒரு லெப்டினன்ட் ஜெனரல் மாதிரி. அவர் கற்கும் ஓவ்வொரு மாணவியையும் அறிந்து தெரிந்து வைத்திருந்தார். ஓவ்வொரு மாணவியிலும் தனிக் கவனம் செலுத்துவார். இன்று பிரபலமாகி வாளைலி, மருத்துவமனை, வங்கி என்று பல்வேறு துறைகளிலும் பிரகாசிப்பவர்களை அன்று அவர் தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகமூட்டியது நினைவுக்கு வருகிறது.

மற்றுமொரு ஆசீரிய செல்வீ பத்மாவதி இராமநாதன். பீன்னர் அதீபராகிப் பலரது அபிமானத்திற்கும் உரியராகி மறைந்து விட்டவர். நாட்டின் பல இடங்களில் இருந்து வந்த மாணவிகள் விழுதியிற் தங்கீக் கல்வீ கற்றனர். தந்தை இல்லாத மாணவிகளுக்கு அரைச் கட்டணம் வகுவித்து அன்பு செலுத்திய நிர்வாகம் அன்றிருந்தது.

தயிழ், ஆங்கீலம் இரு மொழிகளிலும் மாணவீகள் தலை சீறந்து விளங்கீப் பாடசாலைக்குப் புகழ் ஈட்டித் தந்தனா. தேகப் பயிற்சி, நாட்டிய நாடகப் பயிற்சி, இசைப் பயிற்சி, ஓவீயப் பயிற்சி எல்லாமே சீராக நடைபெற்றன.

சீட்டுக் குருவீகளாக நாம் சீறகடித்துப் பறந்தோம். டியூசன் என்ற சொல்லுக்கே இடமில்லை. ஆசீரியைகள் கடமையுணர்வோடு கல்வீயுடினார்கள். காலை முதல் மாலை வரை எமது பொழுது கல்லூரியிலேயே கழிந்தது. ஆனால் உலக வாழ்க்கையில் உறுதியோடும், தன்னம்பீக்கையோடும், தளராத மனப் பாங்குடனும், சமயப் பற்றாடனும் நாம் வாழ்ந்தீடு அந்த நாட்களிற் கல்லூரி அமைத்த அடித்தளமே காரணமாகும்.

யாழ் இந்து டிகளிர் கல்லூரியின் தொனிப் பொருளை நாம் என்றும் நினைவில் வைத்து நடக்கிறோம். இதனால் நாம் இருக்கும் எந்த இடமும் ஆகாகவே, வனப்பாகவே தீகழ்கிறது.

“It ought to be beautiful I live here”

தீருமதி சத்தீஸுகஷ்மி சீவலைங்கம்

THE RITES AND RITUALS OF A HINDU WEDDING

A wedding is an occasion of great joy and celebrations when a man and a woman are brought together into a union of marriage as husband and wife. The traditional orthodox Hindu Wedding is a religious ceremony based on the rites and rituals described in our ancient scriptures - Agamas. The wedding ceremony is a long process lasting for about two to three hours. At the wedding ceremony, the attention of all the guests will be focussed on the bride and bridegroom - scrutinising the bridal attire - estimating the value of the jewellery the bride is wearing. Some will be engrossed in calculating the suitability of the couple. We hardly concentrate on the proceedings and completely fail to bother about the significance of the rites and rituals happening in our presence. If we analyse each and every act, we realise that it has some meaning attached to it.

On the occasion of a marriage, the bridegroom and the bride are personified and treated as Lord Shiva and Goddess Parvathi. As such they are made to sit on a special "Bridal Throne - the Manavarai" on a higher level than the assembled guests. The heavenly hosts, the Universe and God Himself invoked as witnesses.

When we analyse the proceedings of a Hindu Wedding, we realise that every act has some significance. The wedding ceremony begins with the arrival of the bridegroom accompanied by his bestman - Tholan (who is the bride's brother) and the bridegroom's immediate family members. He is welcomed by the bride's family members at the temple entrance and the bride's father garlands him with all the pomp and ceremony. This is called the "Varavetpu". The best man sprinkles his feet with water and in return receives a ring as a token of his affection. Aalathi is performed by two ladies to ward off evil eye and the bridegroom is then led to the Manavarai by the bride's father where the priest (Kurukkal) awaits.

The priest then begins the ceremony by offering prayers to Lord Ganesha invoking His blessings for the wedding to take place without any obstacles. The groom asks for help in making the transition from the unmarried stage to the married stage of life and for his soul and body to be cleansed of past sins and for any false egoism to be removed. The priest then sanctifies the wedding area by sprinkling holy water while reciting holy mantras. The bridegroom is given "Thetpai" - a ring made of special grass - which he wears as a sacred talisman to protect him from any evil that may threaten during the ceremony.

Five married ladies from both families sow nine varieties of grain mixed with milk in an earthen pot signifying a blessing of fertile life for the bridegroom and bride - "Paalikai". A sacred thread is tied to the wrist of the bridegroom for divine protection (Raksha Bandham). The bridegroom and the bestman then leave the Manavarai and wait amidst the assembled guests. The bride now comes to the Manavarai dressed in a glamorous saree, decked with jewellery and accompanied by her bridesmaid - Tholi (bridegroom's sister) and her flower girls. The priest performs a similar ceremony of sanctification and protection for the bride. The bridegroom and the bestman now return to the Manavarai. Now begins the most important ceremonies Shiva - Parvathi Pooja - for Lord Shiva and his consort - Parvathi and Navagraha Pooja - for the nine holy planets. The sacrificial fire the Homam - is then lit which symbolises the purity and strength of the married state. The God of Fire - Agni - is called upon to witness and bless the marriage and offerings to different forms of God are made through the sacrificial fire. After this "Kanyadanam" takes place. The father of the bride makes what is considered to be the greatest of all gifts that a man may make in his life time by offering his daughter to the groom in marriage. The priest calls upon the ancestors of the groom and the bride the sacrificial fire deity - Agni - and all present to bear witness to and bless the event. The bride's father then places her right hand in the groom's hand. By doing this he asks the groom to accept the bride and to protect and cherish her throughout their lives. The bride's mother indicates her consent by pouring water into the hands of her husband who holds the gold sovereign symbolising his daughter. The groom accepts the sovereign and in turn gives it to the parents. This act indicates the acceptance of the bride by the Groom and his family.

The bridal necklace - "Thali" and the bridal saree - "Koorai" brought by the bridegroom are blessed by the priest and taken around by a senior member of the family to all those assembled to get their blessings. The groom then presents the bride with the Koorai and welcomes her into his family. Bride leaves the Manavarai to change into the 'Koorai' and she will be attired in that for the rest of the ceremony. She returns, dressed in Koorai and garlands the bridegroom.

The Thali ceremony is the climax of the wedding. The Thali is a gold necklace symbolising eternal love in the presence of God. It is consecrated by the priest and is given to the groom. He ties it around the bride's neck and they become man and wife. This is accompanied by a crescendo of music - beating of the drum and shower of flowers from the guests. The couple exchange garlands and feed each other with milk and fruit symbolising their partnership for life. "Pradakshinam" is the next stage when the couple take their first steps together as man and wife, walking around the sacred fire three times to pay their respect to "Agni". The bestman leads the couple and Tholi follows them. In the first round, the groom places the right foot of the bride on a granite stone - (ammi - a symbol of integrity and strength) and puts a silver ring - 'metti' on her second toe. The second round he repeats the same procedure for her left foot and the stars are symbolically viewed - Arunthathi Darsanam - which represents perfect, endless love. In the third round, they compete to pick a ring from the bottom of a vessel filled with coloured water. At the finish of this round, the couple offer grain, honey and fruit to the Gods by placing them in the sacred fire.

Asirvadam is the last part of the ceremony when the couple receives the blessings of the priest, the parents and all those who have witnessed the ceremony. They bless the couple by sprinkling them with rice and Aruku (a type of grass) for a long and happy life together. Aalathi is performed at the end of the ceremony to ward off evil and complete the blessings.

MRS. DAYANITHI SELVANAYAGAM
[Adapted from a brochure distributed at a wedding ceremony]

"வஞ்ச மற்ற தொழில்புரீந் துண்டு
வாழும் மாந்தர் குலதெய்வ் மாவாள்
வெஞ்ச மர்க்குபி ராகீய கொல்லா
வீத்தை யோந்தீரு சீற்பீர் தச்சர்
மீஞ்ச நற்பொருள் வாணிகன் செய்வோர்
வீர மன்னர் பின் வேதியர் யாரும்
தஞ்ச மென்று வணங்கிடுந் தெய்வம்
தரணி மீதறி வாகீய தெய்வம்"

- மகாகாசி பாரத்யார் -

இல்லத் திற்கு அப்பால்

“இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை” என்று ஆண்கள் வலிபுறுத்த அதுவே சரியானது என்று பெண்களும் இல்லத் தரசீகளாக வாழ்ந்த பாரம்பரியத்தீவிருந்து வீலகி வெளியுலகீர்க்காகத் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணீக்கப் பெண்கள் முன்வருங் காலகட்டத்தீர்தான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோமா? இது பற்றிச் சிந்தப்போம்.

இல்லத்தை வீட்டு வெளியுலகீர் பல்வேறு பணிகளை யாற்றுவதற்குப் பெண்களுக்கு இன்றைய நிலையீலும் போதுமான வாய்ப்புகள் உண்டா? இல்லை என்ற பதிலே பொருத்தமானது. இன்று உலகின் பல நாடுகளிலும் உள்ள நிலையை எட்ட போட்டாற் பெண்களுக்கே பிரத்தியேகமாக இருந்த தொழில்களிற்கூட இன்று ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதைக் காண்களின்றோம். குழந்தைப் பேற்று என்றால் மருத்துவிச்சீ தேவைப்பட்ட காலம் இன்றில்லை. ஆண் வைத்தீபரே மகப்பேறு பார்க்கிறார். குழந்தை வைத்தீயத்தீலும் சூக்ரதலாக ஆண்களே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வீதவைகள், அனாதைச் சீறுவர்கள் இவர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை நன்கு உணர்ந்து அவர்களுக்கு அனுசரணையாக நடக்கக்கூடியவர்கள் பெண்களாக இருக்க, இவர்களின் நிதி நிலமையைக் கவனிக்குங் காப்புறுதி முகவர்கள் பெரும்பாலும் ஆண்களாகவே இருப்பதையும் காண்களிறோம். முன்ன் பெண் தாதுமார் அன்புடன் பணவீடை செய்யத் தேவைப்பட்டனர். இன்று வளம் படைத்த நாடுகளில் எல்லாம் தொலைக் காட்சி, புதிய உபகரணங்களே நோயாளிக்கும், வயோதீபர்களுக்கும் இதமளிக்கும் சேவையை மேற்கொள்கின்றன.

பெண்களின் உணர்வுகள், அபிலாகைஷகள், கற்பனைகள் இவை போதுமான அளவு பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் அருகிப்போகின்றன. இதீவிருந்து நிவாரணம் காண்ப தெப்படி? இன்று ஏர்பொருள், வனவளம் இவற்றின் பராமரிப்பும் மிக முக்கீய தேவைகளாகி உள்ளன. இந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பணியிற் பெண்கள் முக்கீய பங்காற்ற முடியும். சந்தர்ப்பத்தை நமுவலிடாது “தேவையே கண்டு பிடிப்புகளுக்கு உந்துச்சுத்தி” என்பதை எண்ணித் தமது பங்கைச் செய்யப் பெண்கள் தயங்காது முன்வர வேண்டும். ஆண்டாண்டாக வீட்டிற் சீக்கனமாகக் குடித்தனம் நடத்தீப பாரம்பரியமுள்ள பெண்ணுக்கு விரயத்தைத் தடுக்கும் கலை கைவந்ததாயிற்றே.

வீட்டில் வருவாய்க்கு ஏற்பவும், காலபோகத்தின் தேவைக்கு அமையவும், குரும்பத்தவர்களின் எண்ணிக்கைக்குப் பொருந்தவும் பொருட்களை முக்கீயமாகச் சமையலில் உபயோகிக்கத் தெரிந்தவள் பெண். ஆண்கள் ஆதாரீத் தனத்திற்குப் பேர்போனவர்கள். அவர்கள் மூலவளங்களை ஆழித்தொழிக்க முற்படுவதில் நாட்டங் காண்பவர்களேயல்லாது அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்க வீருப்பம் காண்பீக்க மாட்டார்கள். வீட்டில் ஒரு பெண் தன் சாதுரீயத்தாற் கடைப்பீடிக்குஞ் சீக்கனமும் விரயத் தடுப்பும் செய்தியாகவோ, கட்டுரையாகவோ, ஆய்வு அறிக்கையாகவோ வெளியாவதீல்லை. ஆனால் ஆண்கள் மாநாடு நடத்தி வனப் பாதுகாப்பு, விண்வெளப் பாதுகாப்பு, நீர் விரயத் தடுப்பு, சுற்றாடல் பராமரிப்பு என்று வெளியிரும் யோசனைகளுக்கு விளம்பரம் நிறையக் கிடைக்கிறது.

எமது யூகோள் வளத்தைப் பேணிப் பராமரிப்பதற்குப் பெண்கள் தம் இயல்பான தீற்மையை வெளிப் படுத்த அவர்களுக்கு உரிய சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும். பெண்ணுரீமைக் குரல் எழுப்புவோர் இந்த வீட்டயத்தில் அக்கறை செலுத்துவது அவசியம். வீட்டில் அரசீகளாக ஆட்சி செலுத்துவது போன்று உலகில் மூலவளப் பாதுகாப்பின் முழுப் பொறுப்பையும் பெண்களே ஏற்க வேண்டும் என்பது அர்த்தமல்ல. ஆண்களோர் இப் பணியில் அவர்களும் சேர்ந்து உழைக்க வேண்டும் என்பதையே வலிபுறுத்துகிறோம்.

இன்றைய உலகிற் பெண் எதர்நோக்கும் ஒரு பெரிய பிரச்சினை, தொழில் என்று வரும்பொழுது ‘குரும்பம் பெரிதா, தொழில் பெரிதா’ என்பதுதான். குழந்தை நோய்வாய்ப் பட்டிருக்கையில் வீட்டில்

இடப்பதா, வேலைக்குப் போவதா? கணவன் வேறு நாட்டிற்கு வேலை பார்க்கச் செல்லும் போது தாழும் உடன் போவதா அல்லது தான் வீரும்பிப் பார்க்குங் தொழிலிற் தொடர்ந்து ஈருபட்டிருக்கொண்டு சொந்த நாட்டில் இருப்பதா? இத்தகைய குழப்பங்களுக்கு இன்று பல பெண்கள் ஆர்க்கின்னனர். எவ்வளவுதான் உரிமை பேசேனாலும் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் ஒரு பெண்ணுக்குக் குடும்பமே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. தொழில் இரண்டாவது இடத்திற்கே தான்ப்படிக்கிறது. இதற்காகவே பல பெண்கள் தமக்கு வீரும்பாக தொழில்களையும் பார்க்கும் நார்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுகிறார்கள். சம்பளம் குறைவாகக் கீடைத்தாலும், அந்தக் கொழில் தனது வீட்டிற்க் கடமைகளுக்குக் குந்தகமாக இல்லாத பட்சத்தில் அவள் அதனையே தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வீரும்புகிறாள். இதனால் உலகின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பரந்த அழிப்படையிலான வாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு அவனுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் அறிதாகி விடுகின்றன.

பெண்கள் ஆண்களோடு சமமாக அரும்பெரும் பணிகளில் ஈருபடுவதற்குப் போராட்டக் கொடியை உயர்த்துவதற்கு முன்னதாக தங்களின் ஒரு பலவீனத்தைப் பற்றி நன்கு சீந்தித்து அதனைக் கணைய முன் வர வேண்டும். இன்று “பெண் உலகின்” முன்னேற்றத்துக்கு “ஆண் உலகம்” எதீர் என்று ஆவேசத்துடன் குரலெழுப்பும் பெண்கள் தமது வர்க்கத்தினருடன் தாம் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைச் சீற்று சீந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பெண்களே எல்லாத் துறைகளிலும் அதிகாரம் செலுத்தும் ஒரு உலகம் உருவாவதைப் பெண்கள் உண்மையில் வீரும்புகிறார்களா? பெண் ஆசீரியைகளிடம் மாத்திரம் கல்வி கற்க எத்தனை பெண்கள் வீரும்புவார்கள்? வேலைத் தளங்களிலும் வியாபாரத் தளங்களிலும் பெண் உத்தியோகத்திற்கு தலைமையின் கீழ் வேலை பார்க்க எத்தனை பெண்கள் வீரும்புகிறார்கள்? எத்தனை பெண்கள் தமது குழந்தைகளை வேறு பெண்களின் பராமரிப்பில் மற்று முழுதாக வீட்டுவீடு வீரும்புகிறார்கள்? தமது பொழுது போக்குகளுக்குப் பெண் சீனேகித்திகளே போதும் என்று எத்தனை பெண்கள் திருப்பதிப் படுகிறார்கள்? இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பெண்ணுலகத்திடம் பதில் கேட்டு மத்படிடு நடத்தினாற் பெண்களாகவே நாமே பெண்களை உயர்வாக மதிக்க வீரும்பவில்லை என்ற உண்மை தெட்டத் தெளிவாகப் புலனாகும். ஆண்கள் பெண்களை முழுமையான மனிதப் பிறவியாக ஏற்பதற்கு முன்னதாகப் பெண்களே பெண்களை “முழுமனிதப் பிறவியாக” ஏற்கப் படுகிக் கொள்ள வேண்டும் பெண்ணைப் பெண் நம்பும் காலம் முதலீல் வந்தாற்தான் பெண்ணால் இல்லத்திற்கு அப்பால் ஓலீவீடு முடியும். குறிப்பிட்ட தொழில்களை வீட்டு எல்லாத் துறைகளிலும் தனது தீர்மையைக் காணப்பதற்கு “பெண்ணுலகம்” தனது பிரசைகளின் தீர்மையை, குணாதிசயங்களை, காருண்ய உணர்வை எல்லாம் போற்றும் மனப்பான்மையை முதலீல் வளர்க்க வேண்டும். வளர்ப்போமா?

செல்வி சுற்சொருபவதீ நாதன்.

“தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்
 தீமை காட்டி விலக்கிடுந் தெய்வம்
 உய்வ மென்ற கருத்துடையோர்கள்
 உயிர் துக்குப் ராகிய தெய்வம்
 செய்வ மென்றொரு செய்கை யெருப்போர்
 செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்
 கைவு குந்தீ உழைப்பவர் தெய்வம்
 கவிஞர் தெய்வம் கடவுளர் தெய்வம்”

- மகாகால் ஸாருதியார் -

அன்பு வழி நடப்போம்

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னரீ தெய்வம்” என்ற முத்தேயோர் கூற்றுப்படி நாம் இந்த மாண்டிராகப் பிறந்ததன் பலனைக் கருணையிடன் பேனீ வளர்க்கும் பிதா மாதாவின் வழி நடந்து எது வருங்காலச் சந்ததீயென்க்கும் வழிகாட்டிகளாக இருக்க வேண்டும். ஓர் குழந்தை பூரியிற் பிறந்தவுடன் அம்மாவையே முதலில் தெய்வமாய்க் காண்கிறது. அதன் பீன் தன் தந்தையை அறிகிறது. இவர்கள் இருவருமே அக்குழந்தைக்குத் தெய்வங்கள் ஆகின்றனர். அன்புதான் தெய்வமென நாம் நன்கு அறிவோம். எனவே அந்தத் தெய்வங்களிற்கான் முழு அன்பையும் அது காண்கிறது.

இறைவன் இவ்வுலகை, அவன்படைத்த ஜீவராசீகள் ஒவ்வொன்றும் அன்பின் தமுவலீற் பீணைப்புன்று வாழும் என்றுதான் படைத்தான். நம் உள்ளத்தில் உறையும் இறைவனே எல்லா வகை அன்பினுக்கும் மையமானவன். புறத்தே காட்டும் நம் அன்பெல்லாம் நமதுள்ளேயே இறைவன் உறைவதால் நமக்கு நாமே செலுத்திக் கொள்ளும் அன்பாக அமைகிறது.

சீராக வாழ்வதே ஒரு கலை ஆகும். பீற்றுக்கு அகைப் பழங்கி அந்த அன்பொற் தான் வளர்ந்து பிறகரையும் வளர்த்து ஒருவன் வாழ்வானானால் அதுவே ஓர் உன்னத கலையாகும். இந்த அன்பினில் இருவகை உண்டு. அதாவது கீழ் மட்டமான ஸ்நேகா. மேற்தன அன்பான பிரேமம். இதை நாம் நன்கு புரிய வேண்டும். ஆணால் நாம் முதலீற் கீழ் மட்ட ஸ்நேகா என்ற அன்பையே கடைப் பீடிக்க வேண்டும். அதாவது வெளி உலகத் தோற்றங்களில் அன்பு காட்டுவது. பீற்றுக்காகச் சீரிதாவே தன்னை அளித்தாலும் அதுவும் அன்பின் வெளிப்பார்தான். பிரதி உபகாரங் கருதாமல் நாம் அன்புடன் ஒருவனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். நாம் அன்பு செலுத்துகையில் அடையும் ஏமாற்றங்களுக்கும் நாம்தான் காரணமாக இருக்கிறோம். “நான் அவனுக்காக இது செய்தேன், அது செய்தேன், உடை, உணவு, பாதுகாப்புக் கொடுத்தேன். ஆணால் அவனுக்கு என்பால் இப்போது அன்பு இல்லையே” என்று கவலை வரும். உண்மையில் முன்பு சூரிய உதவீகளை நாம் சுப் நலத்துடன் செய்தோமானாற்தான் இப்படி ஏமாற்றம் அடைகிறோம். ஒருவனுக்கு நாம் பிரதிபலன் கருதாது முழு மனதுடன் அன்பு செலுத்த வேண்டும். இப்படியாக நாம் முறையான அன்பு நெறியைக் கடைப் பீடித்து எது குழந்தைகளையும் அதன் வழி நடப்பீத்து “அன்பே சீவம்” என்ற உண்மையைன் உணர்வோமாக.

தீருமதி பொன்மலர் கந்தசாமி

“செந்த மிழுமணி நாட்டிடை யுள்ளீர்
 சேர்ந்தீத் தேவை வணங்குவம் வாரீர்
 வந்த னம்இவட் கேசெய்வ தென்றால்
 வாழி யஃதீங் கெளிதன்று கண்டீர்
 மந்தி ரத்தை முனுமுனுத் தேட்டை
 வரிசை யாக அருக்கி அதன்றால்
 சந்த னத்தை மலரை இடுவோர்
 சாத்தி ரம்இவள் பூசனை யன்றாம்”

- மகாகலி பாரதியார் -

பணம் பத் துரிம்

இந்தச் கவரஸ்யமான தலைப்பினுள் குடும்பத் தலைவிகளுக்குத் தேவையான ஒரு பெரும் உண்மை பொதிந்துள்ளது. பணம் பத்திரம் என்பது கஞ்சக் தனத்தையோ, திருடர்கள் அப்பத்தையோ மட்டும் அச்சுறுத்தலாகக் கொண்டதல்ல. இவற்றிற்கு மேலாக ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் நலனுக்காக, சந்தோஷத்திற்காக, இடுக்கன் வரும்பொழுது அல்லற் படாமல் இருப்பதற்காகப் பணத்தினைச் சேமித்து வைக்க வேண்டும் என்ற உண்மையையே உள்ளடக்கியுள்ளது. பணம் சேமித்தல் பற்றிப் பல பெண்கள் அறியாதுள்ளனர். வருமானம் செலவிற்குப் போதாமல் இருக்கும் பொழுது எப்படிச் சேமிக்க முடியும் எனப் பலர் பின்னிற்கின்றனர். 'முயற்சி உடையார் இகழ்ச்சி அடையார்'. வருமானத்தின் ஒரு சிறு பகுதியையாவது மாதா மாதம் சேமிப்பது பெண்களின் புத்திசாலித்தனத்திலேயே தங்கியுள்ளது. வாழ்க்கையின் கெடுபிடிகளிலிருந்து தப்புவதற்குப் பணச் சேமிப்பு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமையும்.

"கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது, அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை". என்பது முதியோர் வாக்கு. ஆதலால் பெண்களாகிய நாம் நம் குழந்தைகள் சந்தோஷமாகவும், நிம்மதியாகவும் வாழ்வதற்குச் சிறிதளவேனும் சேமித்து வைக்க வேண்டும். எம்மைப் பின்பற்றி எமது குழந்தைகளுக்கு இதனை நடைமுறைப் படுத்துவார்.

சமூகத்தை உருவாக்குபவர்கள் பெண்கள். குழந்தைச் செல்வங்களைப் பராமரித்துக் கல்வி புகட்டி வளர்ப்பதற்கு பெண்களே பெரும் பங்கு கொள்கிறார்கள். இத்குமுந்தைகளோ வருங்காலச் சந்தையினர். இவர்களை நல்ல முறையில் வளர்த்து நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பெண்களின் பொறுப்பு மகத்தானது. வருவாய்க்கேற்ற செலவு செய்து, ஆடும்பரச் செலவுகளைத் தவிர்த்து, தேவையான பொருட்களை மட்டும் அளவுடன் வாங்கிச் சிறிதளவேனும் பணத்தினைச் சேமிப்பதற்குப் பழக வேண்டும். பணவசதி படைத்தவர்கள் செய்வதுபோல் எல்லாம் நாமும் வாங்க வேண்டுமென நினைப்பது தவறு. அதற்காக அவசியம் தேவையானவற்றையும் வாங்காமல் விடலாகாது. எங்கள் பொருளாதாரத்தை மனதிற் கொண்டு அளவோடு செலவிட்டு மிச்சப் படுத்தினால் அவசரத் தேவைக்கு மற்றவர்களிடம் கையேந்தும் அவலநிலை ஏற்படாது. இச்சேமிப்பு பிள்ளைகளின் மேற்படிப்புக்கோ அல்லது தீடர்ச் சுகவீனகாலத்திலோ பயன்படக் கூடியதாக இருக்கும்.

குடும்பப் பெண்கள் மிக முக்கியமாகக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய விடயம் ஒன்றுண்டு. நாம் உண்மைவத் தேவைக்கேற்றப் பத்தாரித்துக் குடும்பத்தவர்களுக்குப் பகிந்தளித்து ஏதாவது மிகுதியாக இருந்தால் அவற்றை வீசாமல் அடுத்த நேரத்திற்குப் பயன்படுத்தக் கூடியதாகப் பக்குவப்படுத்தி வைக்க வேண்டும். பழுதடைந்து போகக்கூடிய பதர்த்தங்களை அளவோடு வாங்கிப் பயன்படுத்துவது சாலச் சிறந்தது. எப்பொருளைக் கண்டாலும் அதை வாங்க ஆசைப்படுவது பெண்களின் இயல்பு. நாம் பணத்தை வீண் விரயம் செய்யாமல் மனக்கட்டுப்பாட்டுடனும், ஒரு தீடத்துடனும் செயல்பட்டு அதன் மூலம் சிறிதாவு பணத்தையேனும் சேமிக்கலாம்.

பணத்தைச் சேமித்து நாமே நமது வீட்டில் வைத்திருந்தால் எப்படியும் செலவு செய்வதற்கு வழி ஏற்பட்டு விடும். அப்படியே வீட்டில் வைத்திருந்தாலும் பணம் பெருகுவதற்கு வழி இல்லை. வங்கியில் சேமிப்புக்கணக்குத் தொடங்கிச் சிறுகூடு சேமிக்கலாம். இச் சேமிப்புக் கணக்கில் எமக்கு மாதாமாதம் வட்டியும் வரும். தற்பொழுது வங்கிகளில் சிறுவர் சேமிப்புக் கணக்குகளுக்கும் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்கும் சிறு வயதிலிருந்தே சேமிப்புப் பழக்கத்தை உண்டாக்குவது நன்று..

வங்கிகளிலும் பலவிதமான சேமிப்புக் கணக்குகள் உண்டு. ஒவ்வொரு வங்கியிலும் வட்டி விகிதாசாரம் வேறுபடுகின்றது. வீட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள வங்கிகளில் எந்த வங்கியில் நாம் இடும் முதலுக்கு கூடிய வட்டி கொடுக்கின்றார்களென்பதை விசரித்து அங்கு எமது பணத்தினைச் சேமிப்புக் கணக்கில் இடலாம். அதில் ஒரு அளவு பணம் சேர்ந்ததும் அதனை நிலையான வைப்புக் கணக்குக்கு மாற்றினால் கூடிய வட்டியைப் பெறலாம்.

பொதுவாகக் குடும்ப விவகாரங்கள் யாவற்றையும் ஆண்களே கவனித்து வருவதனால் பெண்கள் வீட்டிற்கு வெளியில் வந்து இப்படியான காரியங்களை மனத்துணிவோடு செய்வதற்குத் தயங்குகிறார்கள். இந்திலமை கட்டாயமாக மாறவேண்டும். இச் சேமிப்புக் கணக்கு ஆரம்பிக்கும் விபரங்களை எமக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்காக ஒவ்வொரு

வங்கியிலும் பிரத்தியேக வங்கி உத்தியோகத்தர் உள்ளனர். ஆகவே நாங்கள் எதுவித பயமுமின்றி வங்கிக்குச் சென்று சேமிப்புக்குரிய ஆவணங்களை அவர்களிடம் பெற்று வேண்டிய விபரங்களை நிரப்பிக் கொடுத்தால் ஒருவித தாழதமும் தில்லாமல் நாங்கள் சேமிப்புக் கணக்கை ஆர்ப்பிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

பல பெண்களிடம் எங்களால் இதனைச் செய்யமுடியுமா? என்ற மனப்பயமும் தயக்கமும் அவர்களைப் பின்தங்கி நிற்க வைக்கின்றது. முதலில் எமது கூச்சத்தினையும், தயக்கத்தினையும் தகர்த்தெறிந்து விட்டு காரியத்தில் நேரடியாக இறங்கினால் இது ஒரு பிரச்சினையாகவே எங்களுக்குத் தோன்றாது. இதன்மூலம் குடும்பத்தின் வளமான செய்யப்பட்டிரு ஒரு பெரும் பங்கினை அளிப்பதோடு மட்டுமல்லது குடும்பப் பாரத்தைச் கூக்கும் பணியில் பங்கு கொள்கிறோம் என்ற நிம்மதியும் கிடைக்கின்றது. அத்தோடு மட்டுமல்ல குடும்ப அலுவல்களைக் கவனிக்கும் பெண்களுக்கு தாழம் சம்பாதித்துத் தம் எண்ணப்படி செலவுசெய்ய முடியவில்லையே என்ற ஒரு அங்கலாய்ப்பு ஏற்படுவது கஷஜம். அக்குறையினை இச்சேமிப்புப் பழக்கம் நிவர்த்தி செய்கின்றது. அத்துடன் குடும்பத்தில் சந்தோஷமும் நிம்மதியும் ஏற்பட வழிசெய்கின்றது.

பணம் பத்திரம் என்ற கூற்றுக்கமைய பணத்தினைச் சேமிப்பில் பத்திரமாக வைப்போமாக.

திருமதி அபிராமி கமிலாசுவின்னை.

“வீடு தோறும் கலையீன் வீளக்கம்
 வீதி தோறும் இரண்டடாரு பள்ளி
 நாடு முற்றிலும் உள்ளன வூர்கள்
 நகர்க வளங்கும் பலபல பள்ளி
 தெரு கல்வீரீ வாததொ ரூறாத்
 தீயீ னுக்கிறை யாக மருத்தல்
 கேரு தீர்க்கும் ஆழதமென் அன்னை
 கேண்மை கொள்ள வழியீவகண்டர்”

– மஹாலி பாரதியார் –

கலை மகள் கைப்பொருள்

“வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள்
வீணை செய்யும் ஓலியிலிருப்பாள்...”

எனப்பாடியவர் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதீயார். சகல கலைகளுக்கும் அதீபதீயான, தாயான, சக்தியான சரஸ்வதி தேவீ உறையும் இடங்களைக் கூறப்போந்த பாரதீயார் இவ்வாறு பாடினார்.

வீணை இசைக் கருவிகளுட் சீற்றத்து, புனீதமானது, புராதனமானது, தெய்வீகமானது, மற்றைய எந்த இசைக் கருவிகளுக்குமில்லாத பெருமை, தனித்துவம் வீணைக்கு உண்டு. வீணை கலைகளுக்கெல்லாந் தலை மகளான கலை மகளின் கைகளிலே மிரிவிகளின்றது. கலை மகள் கைப் பொருளாகத் துவங்குகின்றது.

நரம்புக் கருவிகளுட் சீற்றத்தாகக் கருதப்படும் வீணை, சங்க இலக்கியங்களிலே யாழ் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்தீய இசை வரலாற்றில் வீணை என்ற சொல், ஆரம்பத்தீல் நரம்புக் கருவிகளுக்குப் பொதுவாக விளங்கியது. வேத காலத்திலே, பல வீதமான நரம்புக் கருவிகள் உபயோகத்தில்லை என்று கொள்கூடியது. சான்றுகள் உள். சீற்றுவெளி நாகரிகத்திலும் யாழ் போன்ற கருவிகள் உபயோகத்தில் இருந்தமைக்கு அங்கு அகழ் ஆராப்சீகளின்போது கிடைக்கப் பெற்ற தொல் பொருட்கள் சான்றாக அமைகின்றன.

பண்டைக் காலத்தீல் மகாவீணை என்றழைக்கப்பட்ட இசைக்கருவி 100 நரம்புகளைக் கொண்டிருந்தது. பத்துப் பத்து நரம்புகளாக அவை இணைக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கைகளிலே இரு மூங்கிற் குச்சீகளைத் தாங்கி அதனாற் தட்டி ஒலி எழுப்பப்பட்டது. இன்னு மொரு வகையான ஏகநந்தில் வீணை பற்றிச் சாரங்க தேவர் தனது நூல்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆரம்பத்தீல் வீணை ஒரு பக்க வாத்தீய மாகவே உபயோகப் படித்தப்பட்டது. பெரும்பாலும் நாட்டிய அரங்குகளிற் பக்க வாத்தீயங்களின் மத்தீயில் வீணை முதலிடம் பெற்றது எனலாம். ஆனால் வெகு வீரரவீல் வைணீகர்கள் வீணையைத் தனியே இசைக்கும் ஒரு நுட்பம் வாய்ந்த இசைக் கருவியாக இசை அரங்குக்குக் கொண்டு வந்து விட்டனர்.

இவர்களுள், முத்துச்சவாமி தீட்சீதர் வீணை வாசிப்பதீற் தெய்வீக அருள் பெற்றவராக வீளங்கினார். இவருடைப் சகோதரரான பாலசவாமி தீட்சீதரும், தீயாகராஜ சவாமிகளின் மாணவரான வீணை குப்பையரும் இவர்கள் வரிசையிற் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள். இன்று நாம் காணும். வாசீக்கும் வீணையின் அமைப்பிற்குக் காரண கர்த்தாவாக இருந்த பெருமை கோவிந்த தீட்சீதரரைப் பாரும். வீணை வாசீக்கும் ஆற்றல் பெற்ற பெண்பாளி வரிசையில் முதல் வரிசையிற் குறிப்பிடத் தக்கவர் வீணை தனம்மாள் ஆவர். இந்த நூற்றாண்டு கண்ட வீணை வீத்வான்களுட் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் ஆ. மணீசங்கரசால்தீர்கள், சட்டிழாடு, வீணை பாலச்சந்தர், கே. எஸ். நாராயணசவாமி, கே. பி. சீவானந்தம், சாரதா, வீணை காபீத்தீர் ஆகீயோராவர். பாரத நாட்டின் தேசிய வாத்தீயமான வீணை வாத்யத்ரயத்தில் முதலிடம் வகிக்கின்றது. வீணை, வேணு, மிருதங்கம் என்றழைக்கப் படுமிடத்து வீணை முதலிடம் வகிக்கின்றது. இந்தீய இசையின் நுட்பங்களையும் தத்துவ நுணுக்கங்களையும் தெளிவாக வாசீக்குக் காட்டக் கூடிய கருவியாக வீணை அமைந் துள்ளது. இதனால் வீணையைச் சங்கீத அளவுகோல் என இசை நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மீட்டு வாத்ய வகுப்பைச் சேர்ந்த வீணை வேத காலத்தீ லிருந்தே உபயோகத்தீ லிருந்த போதும், 17ம் நூற்றாண்டிலேதான் வீணை இன்று நாம் காணும் அமைப்பைப் பெற்றது. தஞ்சாவூர் இருந்தாத மன்னரின் சமல்தானத்திலேயே

வினை முழு வளர்ச்சியைப் பெற்றது எனலாம். இதன் காரணமாகவே தஞ்சாவூர் வினை எனப் பெற்றும் வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

வினை செப்வதற்கு உகந்த மரம் பலா ஆகும். தஞ்சாவூர், சென்னை, திருவனந்தபுரம், வீஜயநகரம், பொப்பிலி, ராம்பூர் ஆகிய இடங்களில் வினை செப்பைப் படிக்கின்றது. வட நாட்டு வினை ருத்ர வினை எனவும் தென்னாட்டு வினை சுரஸ்வதி வினை எனவும் அழைக்கப் படுகின்றது. வினை வாசிப்பவர்கள் வைனீகர்கள் என்றழைக்கப் படுவார். வினையிற் தேர்ச்சீப்படைவது மிகவும் கழனம் பல வருடங்கள் பயின்ற பின்னரே ஒருவர் வினை வாசிப்பதீர் தீரமை அடைதல் சாத்தியமாகும்.

வினை வாசிப்பதீர் தேர்ச்சீ பெற்றவன் பிரயாசையின்றி மோட்ச மடைவான் என்று பாஜ்ஞவல்க்கப் “வினாவாதன தத்வஜ்ஞ” என்று துவங்குஞ் கலோகத்தீர் கூறியுள்ளார். பரமாசீவனுக்கு வினை வாசிப்பதீல் மிகப் பிரியமுன்று என்பதற்கு அவரது வினாதரத்தணாலும்தம் சான்றாக அமைகின்றது.

இலக்கியத்தீல் வினையின் இடத்தை நோக்குவோம். வேத வேள்வீகள், பாகம்கள் நடக்குங் காலங்களில் ஆண்கள் மந்திரங்களை இசையடிடன் ஒது அவர்களது பத்தீவீமார் அம் மந்திரங்களை வினையில் வாசித்ததாக வேத இலக்கியம் கூறுகின்றது. வினை போன்ற நூர்ம்புக் கருவியை “பாழ்” எனச் சம்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகின்றது. இதீகாசம்களில் இராமாயணத்தீல், இலங்கை வேந்தன் இராவணேஸ்வரன் வினைக் கொடியோனாக வர்ணீக்கப் பட்டுள்ளனன். அது மாத்திரமா. அவன் வினை வாசிப்பதீல் மிகுந்த தேர்ச்சீ பெற்றவன், சீவுபக்தன், சீவுபூசை செப்பவன். சீவன் உகற்புங் காலைமலையை அவன் பெய்க்க முயன்ற சம்பவத்தீல், சீவனீன் பெருஞ் சீற்றத்தீர் குட்பட்ட போது, தனது பத்துத் தலைகளில் ஓன்றைக் கொட்டு வினை போல் மீட்டிச் சாம கானம் இசைத்து சீவனீன் மன்னிப்பைப் பெற்றதுடன் வரமும் பெற்றான் என்பது இதீகாசம் கூறும் வரலாறு. பாகவதம், குமார சம்பவம் ஆகிய நூல்களிலும் வினை பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

இன்று வினை தனிக் கச்சேரிகள், வாத்யப்புந்தா, நடன அரங்கு ஆகியவற்றில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. வினையை வீரும்பாதார் அதிலும் பெண்கள் இன்று இல்லை என்றே கூறலாம். அத்தனை இனையொக வினை எங்களுடன் பேசுகின்றது.

**ஆக்கம் :- திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜகானந்தகுரு
(B.A.Dip in H.C)**

“ஊனர் தேசம் யவனர்தந் தேசம்
உதய ஞாயிற் ரொளி பெறுநாடு
சேண கன்றதோர் சீற்றுடச் சீனம்
செல்வப் பார சீகப்பழுந் தேசம்
தோண வத்த துருக்கம் மீசீரம்
குழ்க டற்கப் புறத்தீவீல் இன்னும்
கானும் பற்பல நாட்டிடை யெல்லாம்
கல்வீத் தேவீயின் ஒளிமிகுந் தோங்க”

- மகாகாலி பாரதியார் -

Wanna borrow my transitor?

Now it's the electronic age. The radio has so many gadgets and switches attached to it. The T.V. can be controlled from the arm chair. But with all these electric electronic changes I still hold on to my old dear transister as she has much in common with me.

When my husband brought her home, I remember how she sat coyly on the little stool set for her, very cooperative and very responsive. "What a good girl" my husband said. "Just like you" he added with that twinkle in his eye, that spoke volumes.

So she was good, obedient and cooperative for about a month or two. Then came trouble. I really cannot recollect how or when trouble started between her and us, but I vaguely remember my husband who was disturbed, while he was going through some files shouted "shut the d - thing." - Trouble - did I say? Terrible trauma she was in!

When I switched on to one station I didn't know whether she shook a little, there were multiple sounds I had to carefully manipulate to get what I wanted.

If there was one thing where my husband or I were of one mind it was the news and the cunning devil she was, she chose to be mum immediately after the signature tune. Try as much as we would, she wouldn't budge. Then I would tenderly pat her on her flat top. That was when she needed the human touch and she would blast off with the weather forecast!

There are times when she wanted to be propped up. This propping was done by keeping a small bottle from the smallest sidhalepa to a small marmite bottle under the on switch. No one should touch her pedestal even when she is in this position singing ever so sweetly. Should anyone go brushing the stool then there she was screeching profanity like a shrew.

My bedding was beside her as I felt she needed company. She would lull me to sleep with the last song for the night and it was a shock one day to hear a siren as shout as the burglar alarm in the best bank. Way down in my village the best burglar alarm was the vigorous vibration of all our discordant vocal cords in accordance? Of course it was not her fault that the whole family jumped out of bed thinking the house was on fire and the fire brigade had come and so promptly! she had pointed out the culprit - me some - unwittingly.

There she rests now in a corner a playing for the children in the neighbourhood. I do not have the heart to throw her out as junk for sentimental reason! Wanna borrow my transister?

சிறுவர் விண்ணானம்

அன்பு மருமக்களே!

இளமையில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் சீல வளர்ந்த பீண்டும் பசுமையான நினைவுகளாக மனதிற் பதிந்து நிற்கின்றன இல்லையா? உங்கள் மாயி தன் சீறு பிராயத்தில் நடந்த இரு சம்பவங்கள் பற்றி உங்களுக்குக் கூற விரும்புகின்றார்.

இதோ.....

தகனம்

கண்ணனுக்கு வெண்ணெய் வீருப்பம் அல்லவா? அதுபோல் எனக்கும் என் தம்பிக்கும் வெண்ணெய் என்றால் மிகவும் பிழக்கும். வெண்ணெயிலும் பார்க்க வெண்ணெயை உருக்கி ஏருக்கும் நெய் என்றால் எங்களுக்கு அலாதீப் பிரியம். எனவே எங்கள் அம்மா பால் தாப்ச்சீத் தயீர் போட்டு அதைக் கடைந்து வெண்ணெய் எடுத்து வெண்ணெயை உருக்கி நெய் ஆக்குவார்கள்.

ஒரு நாள் எங்கள் அம்மா வெண்ணெயை உருக்கி நெய் ஆக்கும் பொழுது தாச்சீச் சட்டிக்குள் இருந்த நெய்யிற் தீப் பற்றி நெய் ஏரியத்தொடங்கி வீட்டது. தான் கஷ்டப்பட்டிருச் செய்த நெய் வீணாகிறதே என்று அம்மாவிற்கு மிகுந்த மனவருத்தம். அப்பொழுது அங்கு வந்த எங்கள் அப்பா “போச்சே. நெய் எல்லாம் போச்சே” எனக் கூறினார். அம்மாவிற்கு உதவி செய்துகொண்டு அருகில் நின்ற நான் “அம்மா, அப்பா, ஒன்றும் போகாது பாருங்கள்” எனக் கூறித் தாச்சீச் சட்டியை அதன் மூடியால் மூடினேன். உடனே நெய்யிற் பற்றிய தீ அனைந்து வீட்டது.

என் தெரியுமா? நெய் ஏரிவதற்கு வள்பில் உள்ள ஒக்சீஜன் தேவை. தாச்சீச் சட்டியை மூடியால் மூடியவுடன் ஏரிந்து கொண்டிருந்த தீயிற்குக் கிடைத்து வந்த ஒக்சீஜன் தடை செய்யப்பட்டு வீட்டது. தீ தானாக அனைந்து வீட்டது. கேட்க வேண்டுமா எனது வெற்றிப் பெருமீதத்தை அம்மாவிற்கும் அப்பாவிற்கும் தங்கள் மகளின் சாதுரியச் செயல் பற்றி ஆனந்தம்.

கலப்படம்

நான் சீறு வயதில் ஒரு சாப்பாட்டிருப் பிரியை. சுடச்சுட நல்லெண்ணெய் முறுகற் தோசை என்றார் கேட்க வேண்டுமா? எனக்கு ஒரே கொண்டாட்டம். வாரம் இருமுறை அம்மா எனக்கு நல்லெண்ணெய் முறுகற் தோசை சுட்டுத் தருவார்கள். பாவீக்கும் நல்லெண்ணெய் உயர்ந்த ரகமாக இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அதனால் அம்மா தன் வயலில் வீளைந்த எள்ளீல் இருந்து நல்லெண்ணெய் தயாரித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

வழிமை போல் ஒருநாள் இருவு அப்பாவும் தம்பியும் நானும் முறுகற் தோசை சாப்பீடு உட்கார்ந்தோம். முதலிற் சாப்பீட்ட அப்பா இன்று தோசை வழிமைபோல் இல்லையே எனக் கூறினார். அடுத்ததாகச் சாப்பீட்ட தம்பியீன் அபிப்பிராயமும் அதுவே. மூன்றாவதாகச் சாப்பீட்ட நான் “அம்மா இன்று உங்கள் வயல் நல்லெண்ணெய் பாவீக்கவில்லையா? எனக் கேட்டேன். “ஆமாம் கண்ணே. வயல் எண்ணெய் இரு போத்தல்கள்தான் இருக்கின்றன. அதை உன் மாயியீன் பிரசவத்தீர்காக வைத்திருக்கிறேன். அதனாற் கடையில் வாங்கிய எண்ணெயையே வீட்டேன்” என்றார்.

“அம்மா கடை எண்ணெயிற் தேங்காய் எண்ணெய் கலந்திருக்கிறார்கள் போலத் தோசையின் சுவையிற் தெரிகிறது. இதை உங்களுக்கு இலகுவான முறையில் நிருபித்துக் காட்டுகிறேன் பாருங்கள்” என்றேன்.

ஒரே மாதிரியான இரண்டு சீரிய வெள்ளைப் போததல்கள் எடுத்தேன். ஒரு போத்தலிற் கடையில் வாங்கிய நல்லெண்ணையை ஜற்றினேன். மற்றப் போத்தலில் அம்மாவீன் வயல் நல்லெண்ணையை ஜற்றினேன். பீன் இரு போத்தல்களையும் குளிர் சாதனப் பெட்டியின் கீழ்ப் பகுதியில் வைத்தேன். “அம்மா, நானைக் காலை இந்த இரண்டு போததல்களிலும் இருக்கும் நல்லெண்ணைய் எப்படி இருக்கிறது பார்ப்போம்” எனக் கூறிவீட்டு என் பாடங்களைப் பாடுக்கச் சென்று வீட்டேன்.

அடுத்த நாள் நானும் அம்மாவும் குளிர்சாதனப் பெட்டியினுள் இருந்த போத்தல்களை எடுத்துப் பார்த்தோம். கடை நல்லெண்ணைய் உறைந்துபோய் இருந்தது. அம்மாவீன் வயல் நல்லெண்ணையில் ஒரு மாற்றமும் தெரியவீல்லை.

இது என் தெரியுமா? தேங்காப் எண்ணையின் உறை நிலை 20°C . நல்லெண்ணையின் உறை நிலை -3°C . குளிர் சாதனப் பெட்டியின் கீழ்ப்பகுதியின் வெப்பம்/குளிர் 10°C . குளிர் சாதனப் பெட்டியின் கீழ்ப்பகுதியின் வெப்பம்/குளிர் தேங்காப் எண்ணையின் உறை நிலையை வீட்க் குறைவாகவும் நல்லெண்ணையின் உறை நிலையை வீட்க் கூடியதாகவும் இருந்தது. இப்பொழுது புரந்ததா ஏன் கடை எண்ணைப் உறைந்தும் அம்மாவீன் வயல் எண்ணைய் உறையாமலும் இருந்தது என்று?

அன்பு மருமக்களே வீரும்பினால் நீங்களும் வீட்டிற் பரிச்சீத்துப் பாருங்கள். மீண்டும் உங்களுடன் அடுத்த இதழிற் தொடர்பு கொள்ளுகிறேன்.

உங்கள் அன்பான மாயி, தீருமதி சீவகாமி அம்பலவாணர்.

“ஞானம் என்பதோர் சொல்லின் பொருளாம்
 நல்ல பாரத நாட்டிடை வந்தீர்
 ஜனம் இன்று பெரிதிழைக் கீன்றீர்
 ஒங்கு கல்வீ யழைப்பை மறந்தீர்
 மான மற்று வீலங்குக ளொப்ப
 மண்ணீல் வாழ்வதை வாழ்வென லாமோ
 போன தற்கு வருந்துதல் வேண்டா
 புன்மை தீர்ப்ப முயலுவும் வாரீர்”

- மகாகலி சார்த்தியார் -

பூனைவள் பூப்பெய் தினாள்

குழந்தை பிறந்ததும் அதுவும் தலைப் பிள்ளை பிறந்ததும் ஆவலுடன் கேட்கப்படும் கேள்வி "பெண்ணா, ஆணா?" பெண் என்றதும் பெற்றோருக்குக் கவலை ஏற்படும் என்று பொதுவாகச் சொல்லார்கள். ஆனாற் குழந்தை பிறந்த சமயத்திற் பல பெற்றோரும் கூறுவது, "வீட்டிற்கு வகுப்பி வந்துவிட்டாள்" என்றுதான். அம்மாவுக்கு மகிழ்ச்சி அமகுமாகாக உடுத்துப் பார்க்கலாம் என்று. அப்பாவுக்கு மகிழ்ச்சி தன்னை அண்புடன் பிற்காலத்திற் பராமரிக்க ஒரு மகள் பிறந்துவிட்டாள் என்று. பிறந்த நாளில், "பின்னாற் சீதாம், திருமணம்" என்று ஏற்படப் போகும் செலவுகளை எம் நாட்டிற் பெற்றோர் சிந்தித்து அதிகம் வருத்தமடைவதில்லை. பெண் குழந்தை பிறந்ததும் அதற்கு ஏற்படும் அநுட்ட குற்றத்தைத் தடுப்பதற்காக அதற்கு எவ்வளவு விரைவில் காது குற்ற முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் ஒரு நல்ல நாள் அல்லது 31வது, 41வது நாளில் அல்லது அன்னப் பிரசன்னம் செய்யும் நாளில் அதற்குக் காது குற்றிச் சிறு தோடு அல்லது ஒரு பவண் கம்பி வளையம் அணிவர்.

இதை அடுத்து 41வது நாள் தமது இஷ்ட குலதெய்வத்திடம் குழந்தையை தாயும் தகப்பனும் கொண்டு செல்வது வழமை. இதுவே இக் குழந்தையின் முதலாவது ஆலயத்தினமாயும், முதலாவது வெளிபிடப் பயணமாகவும் அமையும். இதன் பின்னரே தாய் மாமன், அத்தை, உறவினர், சிநேகிதர் வீடுகளுக்குக் கூட்டிச் செல்வர்.

அப்படிக் குழந்தையை () முதலில் எடுக்கிச் செல்லும் பொழுது அவ் வீடுகளில் இருக்கும் பெரியவர்கள் அக்குழந்தையின் வரவை மதித் ருக்த் தங்களால் இயன்ற பணப் பரிசை அல்லது குழந்தைக்குப் பயன்படுத்தும் விளையாட்டுச் சாமான்கள் போன்றவற்றைச் சிறு பரிசாகக் கொடுப்பார்கள்.

பெண் குழந்தைக்குப் பின்னர் 4வது, வெது. அல்லது 8வது, வெது. அல்லது 16வது மாதத்தில், தை. பங்குனி. சித்திரை, வைகாசி, ஆணி, ஆவணி, ஜூப்சி, கார்த்திகை ஆகிய ஒரு மாதத்தில் தமது இஷ்ட தெய்வத்தின் முன் வயது முதிர்ந்த ஒருவரால் பால், பழம், சாதம் பவுண் மோதிரத்தால் ஊட்டுவிப்பது வழமை. அதன் பின்னரே பால் தவிர்ந்த ஏனைய உணவைக் கொடுக்கத் தொடங்குவார்.

இப் பெண் வளர்ந்து ருதுவாகும் வயதை அடைவாள். அப் பெண் "ருதுவானதும்" உடனே சிறு குப்பை போட்டு விட்டு அதன்மேல் ஒரு சிறு பலகை போன்ற ஆசனத்தில் இருத்தித் தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க அந்தை தலையில் நீரை அள்ளித் தோய் வார்க்க வேண்டும். சகல முக்கிய வேலைகளும் தாய் மாமன், அத்தை ஆகியோரே செய்ய வேண்டும். மாமன், மாமி இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் குழந்தைகளைப் பெற்ற கமங்கலியும் அவரது கணவரும் தம்பதிகளாக இக் கருமங்களைச் செய்வது சிறந்தது.

அதன் பின்பு அப்பெண்ணுக்கு வேப்பங்குருத்தும் மஞ்சளும் அரைத்துப் பனங்கட்டியுடன் கொடுப்பார்கள். அதிகாலையிலும் முதன் மூன்று நாளைக்குக் காலையிலும் மாலையிலும் பிஞ்சக் கத்திரிச் சாற்றுக்குள் நல்லெண்ணைய் விட்டுக் குடிக்கக் கொடுப்பார்கள்.

இந் நாட்களில் அப்பெண்ணை ஒதுக்காக ஆறுதலாக இருக்க விட வேண்டும். சிலர் பாக்குவெட்டி, அல்லது இரும்புத்துண்டு போன்றவற்றைத் தலையைணக்கடியில் வேப்பிலையும் சேர்த்துக் காவலுக்கு வைப்பார்கள், ஏனெனில் இந்நேரத்தில் பெண் பிள்ளையின் உடம்பு பலவீணமாயிருக்கும் பொழுது நோய்க் கிருமிகள் விரைவிற் தொற்ற வாய்ப்புண்டு. அத்துடன் இது துஷ்ட தேவதைகளின் தூர் நடத்தைகள் அப்பெண்ணைத் தாக்கா திருக்க ஏற்படுத்தும் பாதுகாப்பு முறையுமாகும்.

மதிய உணவாகப் பச்சை அரிசி குற்றிப் பால் விட்ட சாதம் ஆக்கிக் கத்திரிக்காய், மஞ்சள், உப்பிட்டு நல்லெண்ணையிற் பொரித்துக் கொடுப்பார்கள். இப்படி மூன்று நாட்களுக்குக் கவனமாக உணவு உண்ணக் கொடுப்பார்கள். இதை விடக் காயம் அரைத்து உருட்டி விழுங்கவும் சிலர் கொடுப்பார். இச்சர்க்குவகை நல்லெண்ணைய் அதிகம் பாவிப்பதால் இலகுவிற் கீரணிக்க உதவும். அத்துடன் வயிற்றுக் கோளாறு வந்து உடல் பலவீணமடையாது தடுக்கவும்

உதவும். இதைவிட உளுந்து, உள்ளி, மின்கு, சீரகம், மஞ்சள் போன்ற சர்க்கு வகை சுத்துள்ள மரக்கறி (பிஞ்சு) கூத்தரி. முருங்கை எண்ணவும் என்னுருண்டையும், நல்லெண்ணொய், பால், குப் எண்ணவும் கொடுக்க வேண்டும். இரவச் சாப்பாடக உளுத்தம் களி, உளுத்தம் மா போட்ட பால் கொடுப்பது வழக்கம். இது சைவ உணவு உண்ணும் குடும்பத்தைச் சேந்த ஒரு ருதுவன் பெண்ணைப் பராமரிக்கும் முறை ஆகும். நல்லெண்ணொயும் என்னும் கூடுதலாக உணவில் கலப்பதாற் தண்ணீர், தேநீர் எண்ண அதிகம் குடிக்க விடமாட்டார்கள்.

இதற்கிடையில் இப்பெண் ருதுவாகிய நேரத்தைப் பார்த்து நட்சத்திரம், பலன், மாத பலன், வாரபலன், திதி பலன் முதலியவற்றைக் கணிப்பார்கள். இச் சோதிடம் அவளுக்குப் பிற்கால வாழ்க்கையிற் கணவன், பிள்ளைகள் பலன் கூற உதவும்.

சில மாதம், சில நட்சத்திரம், சில திதி, சில வாரம் முதலியவை ருதுவாவதற்குத் தகுந்தது. அல்லாமல் இருக்குமானால் அதை நாம் தவிர்க்க முடியாது. அதற்குப் பிராயச் சித்தமாக லகஷ்மி பூசையும்சாந்தியும் செய்து கும்ப நீரால் நீராட்டினால் இத் தீய பலன் நிவர்த்தியாகி நன்மை தரும் என்று சோதிடர் கூறுவார்.

சாதாரணமாக நன்மையான பலனில் ருது பலன் கிடைத்து இருந்தால் அப்பெண்ணுக்கு 4வது நாள் பார்து பூப்புனித நீராட்டு விழாவைச் செய்யலாம். அது தவறின் ருது பலன் நடந்த அதே மாதத்தில், அதாவது இரண்டாவது மாதம் தொடங்குவதற்கு முன்பு, ஒற்றை விழுந்த நாளாக 5, 7, 9, 11 ஆகிய நாளில் ராகு காலம் அமாவாசை தவிர்த்து பூப் புனித நீராட்டு விழாவை வைக்கலாம்.

அன்றைய நினம் நல்ல நேரத்தில் அப்பெண்ணுக்குத் தலையில் வெளன் துகிலால் மொட்டாக்கு அணிந்து இரண்டு கைமிலும் வெற்றிலைச் சுருளிற் சில்லறைக் காச் வைத்துக் கொடுத்து முற்றத்தில் நிறை குடம் வைத்து அதற்கு முன்னால் தட்டத்தில் பால் ஓற்றி அறுகம் புல்லும் சில்லறைக் காகம் போட்டு வைப்பார். தகப்பனின் சகோதரி முறையான அந்தை அப்பெண்ணை அழைத்து வந்து அறுகம் புல்லுப் பால் தட்டத்துக்கு முன்னால் கிழிக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ இருத்துவார்.

முதலிற் தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க மாமி பாலையும் அறுகம் புல்லையும் காசையும் சேர்த்து அள்ளி மூன்று முறை தலையில் வைவ்பார். கமங்கலிப் பெண்களும் இப்படியே அள்ளி ஆளுக்கு மூன்று முறை தலையில் வைவ்பார்கள். ஒற்றை எண்ணிற் சமங்கலிப் பெண்களும், ஆண்களும் அதைச் செய்வார்கள். இதன் பின்பு முன்னாற் சுமங்கலிப் பெண்ணொருவர் கூடர் விடும் குத்துவிளக்குக் கொண்டு வர மாமியார் அப்பெண்ணை அழைத்து வந்து தோய வார்க்கும் இடத்தில் இருத்துவார். தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க மாமி தலையில் முதன் முதலாகத் தோய வார்ப்பார். விரும்பின் ஆண்களும் பெண்களுமாக ஒற்றை விழுந்த எண்ணீல் தோயவார்த்து இப் பூப் புனித நீராட்டை நிறைவேற்றலாம்.

பின் பெண்ணுக்குத் தலை துடைத்துச் சாம்பிராணி காட்டி ஒரு முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியிற் பார்க்கச் செய்து, ஏரியும் குத்துவிளக்கில் முதன் முதலில் விழிக்கச் செய்வார்கள். பின் புதுப் பட்டுப் பாவாடை சட்டை அணிவித்துத் தலை வாரிப் பொட்டிடுப் பூச்சுடி நகை நட்டுகள் அணிவித்துப் புரோகிதர் புள்ளியதானம் செய்வதன் மூலம் அப்பெண்ணின் கன்னித் துடக்குக் கழிக்கப்படும்.

சிலர் பெண்ணுக்கு அழகான பட்டுச் சேலை உடுத்தி அலங்கரித்து (மணப் பெண் போன்று) தலை பின்னிச் சடை நாகம் வைத்துச் சோடித்துக் “கட்டிக் கழிப்பது” என்று கூறுவார்கள். இது குழந்தைப் பெண் மங்கைப் பருவம் அடைந்ததும் எந்தப் பெற்றோரும் செய்ய வேண்டிய முறை ஆகும்.

பின்னர் அலங்கார மணவறை, பூ மணவறை அல்லது ஊஞ்சல் மீது இருத்திப் பெற்றோரின் தாதரத்திற் கேற்ப 5, 7, 9, 11 தட்டங்களில் நிறைநாயி, பிட்டு, கழி, பொங்கல், பலகாரம், சோருகறி, ஆலாத்தி, பூ முதலியன தட்டங்களில் இட்டு அதை ஒரு வெள்ளைத் துணியால் மூடிக் கொண்டு வந்து பெண்ணின் முன்னால் வரிசையாக வைவ்பார். பெண்ணீன் கையில் முதலில் ஒரு சிறிய நிறைகுடம் வைத்திருக்கக் கொடுப்பார்கள். தலையில் ஒரு வெள்

மொட்டாக்கு இட்டு அத்தை கூட்டி வர முன்னால் பெண்கள் கூடர்விடும் குத்து விளக்குக் கொண்டு வந்து பெண்ணைக் கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ நிற்க வைப்பார்கள்.

பெண்ணுக்குப் பின்னால் நிறைநாழி, பஸ்காரம், காலை மதிய உணவு, பழம், தேங்காய், பூ முதலியன நிறைந்த தட்டங்களைச் சுமங்கலிகள் அடுக்கி வைத்து வெள்ளை வலையால் மூடியபடி கொண்டு வந்து முன்னால் வைப்பார்கள். பெரும்பாலும் 11 சுமங்கலிப் பெண்கள் 11 தட்டங்களை ஆலாத்தி எடுப்பதற்குக் கொண்டு வந்து வைப்பார்கள்.

ஒரு கொத்தில் நெல் குவித்து அதன் மேற் காம்புச் சத்தகம் வெற்றிலை வைத்துக் குற்றிக் காம்பு மேலிருக்கச் சத்தக நூளியிற் தேசிக்காய் குற்றி ஒரு தட்டில் வைத்துப் பக்கத்தில் ஒரு ஸக்ஷமி விளக்கு ஏற்றி அதனால் முதல் ஆலாத்தி பெண்ணுக்கு வஸமாக எடுப்பார்கள்.

அதை ருதுவான பெண்ணுக்கு முன் நிலத்தில் வைத்து விட்டுப் பலகாரம், பிட்டு, களி, சோறு, பழம், தேங்காய், பூ, பன்னீர்ச் செம்பு, சந்தனக் கும்பா என்பவற்றையும் வேறு வேறு தட்டுகளில் வைத்து ஆலாத்தி எடுத்து வைத்து தோருக்கு மேலாக எடுப்பார்கள். பின் ஒரு அனுபவமுள்ள சுமங்கலிப் பெண் பால் ரொட்டி வேய்பிலைத் தட்டத்தால் ஆலாத்தி எடுத்துப் பால் ரொட்டியை எல்லாத் திசை நோக்கியும் எறிந்து விட்டு வேய்பிலையை வாயிலிட்டுச் சப்ப விடுவார். அடுத்து மூன்று திரிகள் வாழைப் பழத்தில் குற்றி (மங்கல ஆலாத்தி) மஞ்சள் கண்ணாம்பு கரைத்துக் கலவையைத் தட்டிலிட்டுச் சிறிது நீர் விட்டு ஆராத்தி எடுத்து அந்தக் கலவையால் ருதுவான பெண்ணுக்குத் திலகமிடுவார்.

எரியும் குத்து விளக்குடன் ஒருவர் முன் செல்லப் பெண்ணை அழைத்து நிறை நாழியுடன் மாமி செல்லச் சுவாமி அறைக்குச் சென்று லசங்கி விளக்கேற்றி தாய் மாமன் அல்லது தகப்பன், தாயை வணங்கி முதல் நடகை, அல்லது பணம் கொடுக்க அதைத் தொடர்ந்து பேரன் பேத்தி உறவினர்கள் தங்கள் இயல்புகளுக் கேற்ற பரிசை அப் பெண்ணீர்க்குச் சந்தோஷமாக வாழ்த்தி வழங்குவார்கள்.

கடைசியாகச் சுபை முன்னால் தாயும் தந்தையும் தம் பெண்ணுக்கு ஆண்டாள் மாலையிட்டு விளக்கேற்றி ஆண்டானைப் போன்று கந்புடன் தெய்வபக்தியான ஒரு பெண்ணொக வாழ் நாள் முழுக்க இருக்க வாழ்த்துவார். இதன் பின்னர் உறவினர்கள், நண்பர்களது வருடைக்கையைக் கெளரவித்துத் தத்தமது இயல்பிற் கேற்ப விருந்துபாரம் செய்வார்.

பிறந்த பெண் பெருமைதரும் தாய்மைக்குத் தயாராகி விடும் ருது சோபனத்திற்கு இந்துக்களாகிய நாம் பெரும் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறோம்.

திருமதி பரமேஸ்வரி பாலசிங்கம்

“இன்ன ருங்கனீ சோலைகள் செய்தல்
 இனைய நீர்த்தனை் சுலைகள் இயற்றல்
 அன்ன சத்தீரம் ஆயிரம் வைத்தல்
 ஆல பம்பதி னாயிரம் நாட்டல்
 பீன்ன ருள்ள தருமங்கள் யாவும்
 பெயர் வீளங்கி யொளிர நிறுத்தல்
 அன்ன யாவீனும் புண்ணியம் கோடி
 ஆங்கோர் ஏழைக்கெழுத்தறி வீத்தல்“

- மகாகாலி பாரதியார் -

பக்ஞியின் பவன்

“டாண் டாண்” மனி ஒசை கேட்டது. அராலி ஜீரின் முல்லையை மருதமாக்கியதால் ஏற்பட்ட நெற்களைகளில் உழுது கொண்டு இருந்து உழவர்கள் தங்கள் வேலையை வீட்டு அதன் மத்தியில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் சீந்தாமணி வீநாயகரை மனதில் நினைத்து அத்தீக்கை நோக்கி வணங்கினார்கள். பீன் வேலையைத் தொடர்ந்தார்கள்.

இக் கோயிலுக்கு வழி வழியாகத் தொண்டு செய்து வரும் வேளாழுக் குடி மகன் சந்திரன் பக்ஞியிடன் கோயிலின் மண்டபத்தில் வணங்கிக் கொண்டு நீந்றார். தீபாராதனைகளைக் காட்டி முடித்துப் பிரசாதத் தட்டுடன் பூசாரியார் மூலஸ்தானத்தில் இருந்து வெளியில் வந்து தாம்ரத்தாவீடம் பிரசாதத்தைக் கொடுத்தார். அதைப் பய பக்ஞியிடன் அவர் வாங்கினார். அப்பொழுது பூசாரியார் கேட்டார் “ஆமாம் இந்த வருடம் உங்கள் மகனுக்குத் தீருமணம் செய்யவிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். உண்மைதானே?” என்றார்.

“உண்மைதான். அதற்காக என் தங்கையையும் அவள் கணவரையும் வரச்சொல்லி இருக்கிறேன். அவர்கள் வந்ததும் அவர்களுடன் கதைத்து நாள் வைக்க இருக்கிறோம். அவர்கள் இன்று வருவதாகக் குடிதம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் எல்லாம் நல்ல பழையக நடைபெற வேண்டும் என்று வீநாயகரை வணங்கிவிட்டுப் போக வந்தேன்.” என்று சூரினார். பீன் பூசாரியீடம் விடை பெற்று வீட்டிற்குப் போனார்.

அவர் வரவை எதிர்பார்த்து வாசலில் இருந்த அவர் மனைவி சந்திரமதி அவர் படலையைத் தீற்று வரவும் உள்ளே சென்று பேணியிற் பால் எடுத்து வந்தாள். அவள் வரவும் இவர் கூடத்தில் வந்து ஊஞ்சலில் இருக்கவும் சர்பாக இருந்தது. அவள் அருகீல் வரவும் பாலை வேண்டி “ராதா எங்கே?” என்று கேட்டார்.

“அவள் சமைக்கிறாள்” என்று தாயார் சூரினார்.

“மாமா மாமீக்குப் பீரமாதமாகச் சமையல் நடக்குதோ?”

“ஆமாம்”

இவர்கள் கதைக்கும் பொழுதே வாசலில் வில் வண்டி வந்து நின்றது. அதிலிருந்து தன் தங்கையும் அவள் கணவரும் மருமகனும் இறங்குவதைக் கண்டு அவர்களை வரவேற்க வாசலுக்கு வீரரந்தார் சந்திரன். அவர் மனைவியும் கூடவே சென்றார். தம்பதீகள் அவர்களை வரவேற்று இளைப்பாற வீட்டு உணவளித்தார்கள் பீன் கூடத்தில் இருவரின் பெற்றோரும் கதைத்து வருகிற முதல் முகாக்கத்தீல் தீருமணம் வைப்பதாகத் தீர்மானித்தார்கள்.

“அத்துடன் என் மருமகன் மாதவன் இப்பொழுதுதான் வீவசாயப் பட்டப் படிப்பு முடித்து வந்தீருப்பதால் அவன் இங்கே இருந்தே உன் காணி, கோயிற்காணி, என் காணி எல்லாவற்றையும் பார்த்து மேலும் நவீன வீவசாய முறையைப் பாவித்து வீளைச்சலையும் பெருக்கட்டும். எனக்கும் ஒரு மகன். உனக்கும் ஒரு மகன். அவன் ஏன் மற்றவர்களைக் கீழ் வேலை செய்வான். தன் சொந்தக் காலில் நிற்கட்டும்.” என்று சந்திரன் சூரினார்.

உடனே தங்கை மகனைப் பார்க்கவே, அவன் தன் தாய் தந்தையரைப் பார்த்துவீட்டு, மாமாவிடம் தீரும்பித் தான் அங்கிருந்து காணிகளைப் பார்ப்பதாகக் கூரினான். சந்திரனும் மெய்மறந்து தன் மருமகனை அணைத்தார். பீன் மகளிடம் தீரும்பி “உனக்குச் சம்மதம்தானே?” என்று கேட்டார்.

அவர் முகம் வெட்கத்தாற் சிவக்க ஒருவனால் மாதவனைத் தீரும்பிப் பார்த்துவிட்டுச் சம்மதத்திற்கு அறிகுறியாகத் தலையை அசைத்துவிட்டு உள்ளே ஓடினாள்.

தீருமணமும் இன்தே நடந்தேறியது. ஒரு கழுமையின் பீன் மாதவனைன் தாயும் தந்தையும் வீட்டைப்பற்று வவுனியா போய்விட்டார்கள். அவனைன் தந்தையார் வவுனியாவில் கச்சேரீயில் கணக்காளராக இருந்தார்.

மாதவன் ராதாவீன் இல்வாழ்வும் இன்தே போய்க் கொண்டிருந்தது. மாதவனும் தன் நற்குணங்களால் உழவர்களின் மனதைக் கவர்ந்தான். தான் படித்த நவீன முறைகளைப் பாவித்து நெல் வீளைச்சலைப் பெருக்கினான். நெல் பயிர்டாத நேரத்திற் காணீயில் காய் கறித்தோட்டம், என்னு, உழுந்து என்று உபா உணவுகளைப் பயிரிட்டான்.

தரிசாகக் கீடந்த வீட்டு வளவையும் பதப்படித்தீ வாழை, பலா, மா, மரவள்ளி என்று பயிரிட்டு நம்பப்பாய்ச்சீ உழைத்தான். அதனால் ஒரு குறையுமில்லாது அவர்கள் வாழ்க்கை வளமுடன் நடைபெற்றது. தன் மருமகனின் கரும் உழைப்பைக் கண்டு சந்திரன் மனத்தில் அவனைப் பற்றிய மதிப்பு உயர்ந்தது. ஆகையால் அவனைத் தன் மகனாகவே ஏற்று நடத்தினார். இப்படியே ஆண்டுகள் பல போய்விட்டன.

ஆனால் அத் தம்பதீகளுக்குத் தங்களுக்கு ஒரு குழந்தை இல்லை என்ற குறை ஒன்றுதான் இருந்தது. பல வைத்தீயர்களிடம் காட்டியும் பலன் கீடைக்க வீல்லை. ஒரு நாள் இருவு அவர்கள் எல்லோரும் உணவு உண்டீன் கூடத்தீவிருந்து கதைக்கும் பொழுது சந்திரமதி சூறினார், “ஏங்க உங்கள் தாம் தந்தையருக்குப் பல குழந்தைகள் பிறந்து ஒரு வயது அடையும் தவறிவந்ததாம். அப்பொழுது நம் சாத்திரியாரின் தந்தை அவர்கள் சாதகத்தைப் பார்த்து நாக தோலை இருப்பதாகக் கூறி நாக சாந்தி செய்து நாக அம்பாளுக்கு ஒரு கோயில் கட்டும்படியும் சூறினாராம். அதன்படி அவர்களும் சாந்தி செய்து சிந்தாமணி வீநாயகர் கோயிலின் அருகிலுள்ள அரசு மரத்தீன் கீழ் நாக அம்பாளுக்கு ஒரு கோயில் கட்டினார்கள் என்றும் அதன் பீந்தான் நீங்களும் மாதவனைன் அம்மாவும் தங்கிப்பதாகவும் சூறுவீர்களே. அதனால் அவர்கள் சாதகத்தையும் பார்ப்போம்.” என்று சூறினார்.

இதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மாதவன் ராதையீன் முகத்தை நோக்கவிட்டு மாயியாரிடம் திரும்பி “சாதகம் ஒன்றும் பார்க்க வேண்டாம். சீறு வயதீலிருந்தே எனக்கு அவனும் அவளுக்கு நானும் என்று சாதகம் பார்க்காது நீச்செயித்து வீட்டார்கள். அதன்படியே காத்தீருந்து வயது வந்ததும் தீருமணத்தையும் முடித்து வைத்தீர்கள். ஆதலால் நாக சாந்தி செய்து இன்றிலிருந்து நாக அம்பாளை வணங்குவோம்.” எனக் கூறினான்.

அன்றிலிருந்து ராதாவும் மாதவனும் நாக அம்பாவீன் பக்தர்கள் ஆணார்கள். செவ்வாய் வெள்ளியில் நாக அம்பாளுக்குப் பால் அபிஷேகம் செய்து வணங்கி வந்தார்கள். நயினாதீவுக்குப் போய் நாக சாந்தியும் செய்து வந்தார்கள்.

ஒரு வருடத்தீன் பீன் ராதா கருவற்றாள். அவளைக் கண்ணீன் மணியாகக் காத்து வந்தான் மாதவன். அவளைன் சீறு சீறு ஆசைகள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றி வைத்தான். உரீய காலத்தீல் ராதா பெண் மகவைப் பெற்றெருத்தாள். அவள் எல்லோருக்கும் செல்லக் குழந்தையாக வளர்ந்து வந்தாள். அவளுக்கு நாகரூபி என்று பெயர் வைத்து மகிழ்ந்தார்கள்.

ரூபீக்கு ஆறு மாதம் ஆனபொழுது காய்ச்சல் வந்து கடுமை ஆக்கிப்பது. அவளை வைத்தீயசாலையில் வைத்துப் பார்த்தார்கள். அப்பொழுது நாகம்பாளை மறவாது தொழுது எங்கள் கோயிலில் உனக்குப் பூசை செய்கின்றோம் தாயே, நயினாதீவு அம்பாளே அதை நீயும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டினார்கள்.

ஜம்து நாட்களின் பீன் மகனுக்குக் குணம் அடையவே வீரு வந்து சேர்ந்தார்கள். மூன்று நினங்களின் பீன் பூசைக்கு ஒழுங்கு செய்தார்கள். ஆனாற் பூசையின் முதல்நாட் பீன்னேரம் வவுனியாவிலிருந்து தந்தீ வந்தது. "மாதவனின் தாத்தா இவ்வுலகை வீட்டிருப் போய்வீட்டார். உடனே வரவும்" என்று. ஆதலாற் கோயிற் பூசாரியீடும் சொல்லி வீட்டிரு அவர்கள் வவுனியா போய்வீட்டார்கள்.

அவர்கள் கூறியபடியே அடுத்த நாட் காலை ஒழுங்கு செய்தபடி நாகம்பானுக்குப் பூசை செய்தார் பூசாரியார். அப்பொழுது ஒரு நாக பாம்பு வந்தது. தூர்த்தவும் அப்பாம்பு போகாது நின்றது. அம்பானுக்குத் தீபங் காட்டி முடித்து அப்பாம்புக்கும் தீபங் காட்டவே அதை ஏற்றுக்கொண்டு அப்பாம்பு அவ்விடத்தை வீட்டிரு அகன்றது. இவ்வதீசயத்தை அவர்கள் வீரு வந்தவுடன் பூசாரியார் கூறினார். அவர்களும் அம்பாளின் கருணனையை நினைத்து மனம் உருகி வணங்கினார்கள்.

அப்பொழுது மாதவனும் ராதாவும் ஆலோசீத்து வீட்டிரு பெரியவர்களிடம் வந்து மாதவன் "மாமா எங்கள் பக்கத்தில் பலனாக ஒரு மகவை அவ தந்தா. அந்த நன்றியை மறவாது நாங்கள் எங்கள் ஆலயத்தில் இருக்கும் அம்பாள் சந்திதீயில் வெடிப்புக்கள் இருப்பதால் அதைத் தீருத்த போசீத்துள்ளோம். அதற்கு உங்கள் அனுமதி வேண்டும்" என்றான். அதற்கு அவர்கள் இசையை நாகம்பாள் கோயில் தீருத்த வேலைகள் நடை பெறக் தொடங்கியது. ஆறு மாதங்களின் பீன் கட்டிட வேலைகள் பூர்த்தியாகீக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. பக்தி சர்த்தையோடு அக்குரும்பத்தார் வணங்கி நின்றார்கள்.

அராலி ஜீரின்கண் மூல்லையை மருதமாக்கியதால் ஏற்பட்ட நெற் களனியிற் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் சீந்தாமணி வீராயகர்ண் அருளீல் அரச மரத்தீன் கீழ் எழுந்தருளியீருக்கும் நாகம்பாள் தன்னை நாடி வருபவர்களின் குறைகளைத் தீர்த்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றாள்.

ஜப்பசு மாதம் கடைசீ வெள்ளிக் கீழமை அவளுக்குப் பொங்கல் வைத்துப் படைத்துப் பெரும் வீழாவாகக் கொண்டாடுவார்கள். அவளின் அருள் தீக்கெட்டிரும் பரவட்டும். இக்கதை அவளுக்கே சமர்ப்பணம்.

தீருமதி வீமலா மணிவாசகன்.

"நீதீமி குந்தவர் பொற்குவை தாரீர்
 நீதீகு றைந்தவர் காசகள் தாரீர்
 அதுவு மற்றவர் வாய்ச்சொல் அருளீர்
 ஆண்மை யாளர் உழைப்பினை நல்கீர்
 மதுரத் தேமொழி மாதர்க ஸல்லாம்
 வாணி பூசைக் குரியன பேசீர்
 எதுவும் நல்கியீங் கெவ்வகை யானும்
 இப்பெருந் தொழில் நாட்டிருவும் வாரீர்"

- மகாகாலி பாரதியார் -

கேள்விக்கு ஏன் யை பதில்?

மனிதரில் மகளிரே அழகானவர்கள் என்று பெருமை பேசலாம், ஆணால் விலங்கு, பறவை, செடி, கொடி ஜிவற்றில் ஆண் இனமே அழகு வாய்ந்தது என்று அதித்துச் சொல்பவர்கள் பலர். இவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டிய ஒன்றுண்டு. மரமாக இருக்கலாம், செடியாக இருக்கலாம், பறவையாக இருக்கலாம் பயன் தந்து சந்ததிப் பெருக்கத்தில் முக்கிய பங்கு எடுப்பது பெண்ணினம் அல்லவா?

கேள்விக்கு உயிரியல், தாவரவியல் நிபுணர்கள் விடை தருவார்களா?

ஒரு பெண் தன் துணையாக ஆணைத் தேர்ந்து கொள்வதே இயற்கை விதி. பெண் விலங்கு ஒன்று கருக் கொள்ளும் காலத்திற் பல ஆண் விலங்குகள் அதனை அடைய முந்துகின்றன. அவற்றுட் போட்டி உண்டாகிப் போரும் மூன்கிறது. ஆம் முற்காலத்திற் பெண்தான் தன் மனோளனைத் தெரிந்தெடுத்தாள். அவள் மாலையிட்டுத் தன் விருப்பம் தெரிவிக்கும் கூய்வரமே திருமணமாக மலர்ந்தது. இவ்வாறாக இன்று நிலை மாறிமிருப்பதன் அவசியம் என்ன?

கேள்விக்கான பதிலைச் சமூக கேவானர்கள், சீர்திருத்தவாதிகள், புதுமைப் பித்தர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

தொடக்கத்திற் பெண்களே சொத்துரிமை பெற்றிருந்தனர். பெண்ணை மணந்து கொள்வதால் மட்டும் ஆண் சொத்தைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. பயிரிடுதல், கைத்தொழில் ஆசியவை நீண்ட காலம் பெண்களின் கையிலிருந்தது என்றால் ஆச்சரியமாக விருக்கும். ஆடவர் இத் தொழில்களிற் பங்கு பற்றாமல் அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடினர். கலப்பையில் ஏருதுகளை மாட்டி உழும் வழக்கம் என்று தோண்றியதோ அன்றுதான் பெண்ணின் நிலையும் மாறியது. பெண்கள் செய்து வந்த விவசாயம் ஆண்களின் தொழிலாகியது. பெண்கள் வீட்டிற் தங்கினர். அவர்கள் வருவாயுங் குறைந்தது. சொத்துக்களும் ஆண்களுக்கானது. இன்று மீண்டும் பெண்கள் உழைக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள். ஆணால் ஏன் சம சம்பளம் வழங்கப் படுவதில்லை?

கேள்விக்குத் தொழிற்சங்க வாதிகளும், தொழில் தருவோரும் பதில் தருவார்களா?

நடுப்பத்தைக் கட்டி இழுக்கும் இரு எருதுகள் கணவனும் மனைவியும். இவ்வாறானால் இருவருக்கும் ஒரு நீதியே இருந்தல் வேண்டும். சட்டீதியாக ஒரு பெண் தான் விரும்பினாற் கணவனிடமிருந்து பிரிந்து விடுவதற்கு அல்லது கணவன் இறந்த பின் மறுமணங்குச் செய்து கொள்வதற்குச் சமூக நீதித் தராக சமநிலையில் நிற்கிறதா?

சட்ட வல்லுணர்களே, பெண்ணிலைவாதம் பேசுபவர்களே பதில் தாருங்கள்.

வரலாற்றுக்கு எட்டக்கூடிய காலம் முதற் பெண்களும் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாகவே இருந்து வருகின்றார்கள், ஆயினும் அவள் வரலாறு இருள் குழந்தாகவே உள்ளது. அரசியர், கட்டுழகிகள், விலைமாதர், கடவுளர் என்று சிலவகைப் பெண்களின் வரலாறுகளே சிதறிக் காணப் படுகின்றன.

மனித வரலாற்றை எழுதுபவர்கள் ஏன்மனிதரிற் சரி பாதியாக இருக்கும் மகளிர் பற்றிய வரலாற்றை எழுதத் தயக்குகிறார்கள்?

ஆய்வாளர்கள், வரலாற்றாசிரியர்கள் இதற்கான பதிலைத் தருவீர்களா?

கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்திருப்பவர்

செல்வி சுற்சொலுபவதி நாதன்.

பதில்களைச் சஞ்சிகை ஆசிரியருக்கு எழுதி அனுப்புங்கள்.

உயர்ப் பறந்தாலும்.....

அட்காசம் போட்டுச் சிவனின் முடிதேஷுக் களைத்துப்போன அன்னப்பட்சீயைப் போல் ஆகாய வீமானம் சோர்வாகத் தரையைச் தொட்டது.

வீமானத்தால் இறங்கித் தன் சொந்த மண்ணீர் கால்களை ஜான்றினாள் ஜெயவாணி. அவனையறியாமலே உடலெங்கும் ஒரு மகிழ்வான புல்லறப்பு. அப்பப்பா எனது சொந்த மண்ணீல் வீசுங் காற்றிற் கூட ஒரு இங்கிதம் ஒரு இனிமை நெகிழ்வு நிறைந்த மலர்ச்சீ இவற்றை பெல்லாம் ரசீத்த அவனது உள்ளத்தீல் ஒரு இன்பக்கிளர்ச்சி!

நீண்ட நாட்களின் தவிப்பு இப்போ நிறைவேறுகிறது என்ற புளகாங்கிதத்தீல் அவள் இதயம் வீப்பிப் பூரித்தது.

“ஹாய்....”

“ஹலோ....”

“அக்கா....!”

“பள்ளை மகனே ஜெயா....” அம்மாவீன் அணைப்பு சொந்த புந்தம் யாவற்றையும் நினைவீல் நிறுத்தி மகிழ்ந்தது.

“இன்று நேரத்துக்கே வந்திட்டுது”.

“சாமான்களெல்லாம் சரிதானே” என்றபடி தங்கை பவானி அக்கா உருட்டவந்த சாமான் வண்டியைத்தானே வாங்கி உருட்டுகிறாள்.

கண்ணாடிபோல் பொலீஷ் பண்ணப்பட்ட ‘மொஸக்’ தரையில் சாமான் நிறைந்து வழிந்தாலும், வண்டி வழுக்கீக்கொண்டு ஓடியது.

பயணித்த களைப்பையும் மறந்த ஜெயவாணி தாயிடமும் தங்கை பவானியிடமும் சுகநலங்கள் ஊப்புதீனங்களையல்லாம் வீசாரித்துக் கொண்டாள்.

“பவானி எங்கேயாவது கண்ணைப் போட்டுக் கொண்டாளா? அல்லது அம்மா சும்மா இருக்கமாட்டாலே. கல்யாணப் பேச்சு பொருத்தம் அது இது என்று ஓடித்திரவாவே, என்ன அம்மா! தங்கச்சீக்கு மாப்பிகள் நெடியா?” என்றாள் ஜெயவாணி.

“சும்மா வா அக்கா முதல் உங்கள் குளிர் நாட்டுப் புதினங்களை, யீ, கலா, மோகன் இவங்களுடைய புதினங்களைச் சொல்லேன். எங்கடை வீசயம்தானே வீட்டைபோய் ஆறுதவாகப் பேசலாமோ”

“அதென்னமோ பெண்களுக்கெல்லாம் உரிமை வேணுமாம். சுதந்திரம் இல்லையாம். இங்கே பவானி படிம்பாடு சொல்லும் தரமில்லை. அதை ஏன் கேட்கிறாய்? ஜஞ்சாறு பெட்டையனும் இவதற்கஷிதிப்பிள்ளையன். ஆனா நல்லாய்ப் பாடச்சதுகள். ஓண்டு பி.ஏ. ஓண்டு பி.எஸ்.சி ஓண்டு சயன்ஸ் ரெபின்டு. இப்படியான பெட்டையன் எல்லாம் சேர்ந்து கூட்டங்களும் பேச்சுகளும், அதை ஏன்

கேக்கிறாய்". கதைத்தபடியே தாயும் இரு பெண்களும் வீமான நீலையத்தீவிருந்து வெளியேறினார்.

எதிரே வந்த டக்ஸீயை மறித்து குட்கேள் சாமான்களை ஏற்றினாள் பவானி.

"அம்மா சொல்வதைக் கேட்டால் நாங்கள் ஏதோ படிச்சுப் போட்டு வேலையீல்லாமல் இப்படித்தீர்யீற்று, சும்மா பொழுது போக்க அலையீற்று என்டெல்லோ கருதப்படும்".

"சும்மா போக்கா நீ வெளியீல் வாழ்ந்தபடியால் ஆனால் பெண்ணும் சமமான உரிமையுள்ள தேசத்தில் இருக்கிறபடியால் அந்தக் குறைபாடொன்றும் உனக்குத் தெரிய நியாயமில்லை".

"பெரிய குறைபாடுகளை இவ்வும் இவ்வின்ற கூட்டாளிகளும் இங்கை கண்டிட்டனம். நாங்களும் வாழ்ந்து சீவித்து, இங்கை தலையும் நரரச்சுப்போச்சு எங்கட காலம் போகேல்லையோ முந்தநாள் பிறந்த இவைக்குத்தான் ஏதோ பெரிய குறையாம் குண்டனீயாம்" அம்மா தனது வாதத்தை பீட்டிருக்கொருக்காமலே கூறினாள்.

"என்ன பவானி! எனக்கொன்றும் புரியுதல்லையோ" ஜெயவாணி அங்கலாய்த்தாள்.

"தெரியாதா அக்கா நான் பாடசாலையீல் படிப்பித்தல் வேலை முழுந்தபீன் எங்கள் வீட்டிருக்குப் பின்னே உள்ள மகளிர் முன்னேற்றச் சங்கத்தில் இணைந்து சீல காரியங்களைச் செய்கிறோம். அதுதான் அம்மா நக்கலாச் சொல்கிறா" என்றாள் பவானி.

டாக்ஸீ வீதியைத் தழுவியவாறு ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

"தெரு வீதிகள் வானைத்தொடும் கட்டிடங்கள் ஊரின் தோற்றும் எல்லாமே பலமடங்கு மாறிவிட்டன வீதிகளை அடைத்துக் கொண்டு வாகனங்கள் எங்கள் நாடு பலவழிகளிலும் மாறிவிட்டது இல்லை நிறைய நிறைய முன்னேற்விட்டது போலவே இருக்கிறது"

"என்றாலும் கனடா போன்றளவிற்கு வளர்ச்சியடைய எத்தனை..... எத்தனையோ..... ஆண்டுகள் ஆகும் இங்கிருந்து அங்கே அகதீகளாக வந்தவர்கள், ஏன் குடியிருமை பெற்று வந்தவர்கள் கூட எவ்வளவோ மாறிவிட்டன. அவர்களுடைய பேச்சுவார்த்தை, பழக்க வழக்கங்கள் தோற்றும் கூட மாற்றும் அடைந்தே வருகின்றன".

"அதை என் கேட்கிறாய்? எங்கள் பண்டைய இலக்கியங்களில் கூறுகிற அன்ன நடை. கீளிப்பேச்சு. மெல்லியல் எல்லாமே காலத்தீர்கு ஏற்ப மாறிவிட்டது"

டாக்ஸீயை வீலத்தீச்செல்லும், ஊர்வலம் போன்ற வாகன வரிசையைப்பார்த்துப் பிரமிக்கிறாள் ஜெயவாணி.

கடைகள். அவற்றின் கவரும் ஆழகீய அமைப்புக்கள்!

பாதையோரம் பள்ளிச்சீட்டு நீற்கும் வீருகள் அலங்காரமாக எழும்பி நீற்கும் அவற்றின் தோற்றுப் பொலிவு இவை எல்லாம் புதிதாக ஒரு ஊரில் கால்பதித்தது போன்று புதுமையாகப் பொலிவுட்டிருக்கின்றன. அவளது அவதானம் வீரிகிறது.

என்ன ஆழு! என்ன ஏற்படு! அவளை அறியாமலே இந்த மாற்றங்களை வளர்ச்சியாக அவதானித்த அவள் பெருமீதம் அடைகிறாள்.

சீரிய வீட்டின் முன்னால் டாக்ஸி நிற்பாட்டப்படிக்கீறது. பிளேஸில் கொண்டுவந்த குட்கேசுகளை இறக்குவதற்கு டாக்ஸி கறவரும் உதவீனான்.

சொந்த வீட்டிற்கு வந்துவீட்ட புழகம் அவள் நாம்பெல்லாம் தட்டிட்ட தெறிக்கீறது.

முகத்தைக் கழுவீனாள் ஜெயவாணி. தண்ணீரை முகத்தீர் தெளிக்கவும் இந்த உலக இன்பமெல்லாமே தன் முகத்தை அணைத்தது போன்ற வீகசீப்பு. நீரின் 'தண்' கண்ற சீல்லிட்ட தன்மை அதன் இயல்பான அடர்த்தி அவளது நாடி நாம்புகளிற் கீதமாக இசைத்தது.

"ஜெயா வா சாப்பீட்" என அம்மாவீன் கொஞ்சல்.

"எனது தயாரிப்பு, இன்றைய ஸ்பெஷல் அக்கா சுவைத்துப் பாரேன்" என்ற தங்கையீன் கொஞ்சல்.

சாப்பாட்டு மேசையில் உணவைச் சுவைக்க உட்கார்ந்தாள் ஜெயவாணி.

நீண்டு நெரிந்த கரும்புகை போன்ற கூந்தலைக் கண்டா சென்றபின் பேணவும் அலங்கரிக்கவும் வசதியாக அங்குலம் அங்குலமாக வெட்டிக் குறைத்துக் கொண்டாள். இப்போ தலை ஓட்டிலீருந்து ஒரு அங்குல நீள மயிர்தான் வெளியே நீட்டிட்ட தொங்கியபடியிருந்தது. மெல்லிய நீளமான வீரல்களால் தலைமுடியைத் தடவீக் கொண்டாள்.

தலை பீன்னலை மறந்தது. உடம்பு சேலையைத் துறந்தது. ஆனால் உள்ளம்

அதே ஐர். பிறந்து வளர்ந்த வீடு. ஒழி வீவளாயாடி மகிழ்ந்த மண். குதித்துக் குதுாகலீத்த இடம். இவற்றின் மீது பாதங்களைப் பதிக்கவும், நடக்கவும் தன்னை மீறிய ஒரு பரபரப்பு, மகிழ்ச்சி.

"முந்தீயைப் போல இல்லை ஜெயாக்கா. இப்ப நல்லா மாறிட்டா". என்றபாடி இடியப்பத்தைத் தட்டிலே இட்டாள் பவானி.

"இடியப்பறும் கத்தரிக்காய்ப் பொரிசுச் சூழ்யும், இஞ்சீப் பச்சழியமென்றால் எங்கடை ஜெயாக்குச் சொல்லவே வேணும், நல்லாச் சாப்பீடு பீள்ளை" அம்மாவீன் அன்புக் குழுமை.

"அது சரியக்கா, நீ எப்ப தீரும்பீப் போக வேணும்."

"ஜெயோ! ஜெயோ! எத்தீனை தரும் வீவீல்லை, வீவீல்லை, மீகக் கஷ்டப் பட்டு இரண்டு கீழுமை வீவுதான் தந்தவங்களைன்று கடிதத்தீல் எழுதினேன். போன் பண்ணேக்க சொன்னன். இன்னும் தெரியாதது போலக் கேக்கீற்றோ"

"இத்தீனை ஆயிரம் ரூபாயும் செலவழிச்சு வந்தது இந்த ரெண்டு கீழுமை வீவீலை எங்களைக் கண்ணீலை முழிச்சீட்டுப் போகவே".

"ஓம்! நான் வந்த வீசயம் நான் வந்தது அந்தக்காணியும் வீடு வழவு... வீசயமாய்த்தான்.... அது என்ற சீதன வீசயம்" மிகுதீயைச் சொல்லாமலே சீந்தனையீல் ஆழந்தாள்.

கன்டா களிர் ஊசீ போல நரம்புகளில் ஏறிக் குத்தியது. ஓபீஸிலிருந்து வீட்டிருக்குப் போக லிப்டில் இறங்கும் போதே அன்றைய 'ஹாப்பிங்கீன் போது என்னென்னவெல்லாம் வாங்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக் கொண்டாள் ஜெயவாணி. ஏற்கென்னவே 'பளான்' பண்ணி கவுத்திருந்தபடி வாங்க வேண்டிய சாமான் 'லீஸ்ற்' கைப்பையுள் இருப்பது நீணவு வந்தது. லிப்டில் நல்ல காலம் கன்டியன் ஒருத்ததும் நம்மவனும். உடன் வந்ததால், கூட வந்த 'கறுத்தவு'னைப் பார்த்து மனப் பயத்தால் நடுங்கினாலும் வெளியே உசாராக இருந்தாள். சீவந்த வீழிக்கிடங்குள் மிகுந்துமின்ற ஆந்தைக் கருவிழிகள் ஆழமாக அவளைப் பார்க்கவயால் அளந்தன.

அப்பாடா லிப்ற்றின் கதவு தீறந்ததும், வெளியே நீஞ்ற கறுப்பன் ஒருவனுடன் இவனும் சேர்ந்து வெளியேறினாலும், தூஷணை வார்த்தைகளை அவள்மீது தூவியே சென்றான்.

அலுவலக அதீகாரியின் அடக்கு முறைக்குப் பதில் கொடுத்ததோடு அன்றைய பொழுது மறைகிறதா? வீட்டிலே வீட்டிருக்கார அதீகாரியோடை அல்லாட வேண்டுமோ

'ஹாப்பிங்'கை முடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போகும் வழியிற்தான் கணவனின் தாயார் - மாயி கேட்ட 'பான்ஸி சீலிப்பார்' நீணவீல் எட்டியது. கணப்பு வீட்டை நோக்கியே உடம்பை 'சீயது.

என்ன? ஒப்பில் முடிந்ததும் எங்கையெல்லாம் ஆடிக்கொண்டு வருகிறாய் ஜெயா?" வேலை கூட்காமல் வீட்டில் அடைந்து கீடக்கும் கணவனின் அதுட்டல்.

"ஏன்? காலையில் வேலைக்குக் கீளம்பும் போதே 'ஹாப்பிங்கும்' போய்த்தான் வருவேனன்று சொல்லிக் கொண்டிருதானே போனேன்."

"'ஹாப்பிங்' சாட்டு. நீ எங்கையெல்லாம் சுற்றிப்பொட்டு வாறியோ."

“கந்தோரில் அடக்குமுறை. அங்கு சம்பளம் பெறுவதனால் ஓரளவு பொறுத்துக் கொண்டு வந்தால், சம்மா இருக்கிற உங்கட அடாவடித்தனம் இங்கை”. உருப்புகளை மாற்றக் கட்டில் பக்கம் சென்றாள்.

“என்றை பிரெந்ட் ஸெல்லாம்..... மோகன், வேலு, ஞானம் ஏன்? பொதுவாக எல்லாருமே கொழுத்த சீதனத்தோடை கல்யாணம் கட்டிப் போட்டு ராசா மாதிரி வாழுமாங்கள். நான்தான் போக்கத்தவன் அண்டைக்கே பிழை வீட்டிட்டன். இத்தீனை லெட்சம் வை. இல்லாட்டி கல்யாண எழுத்துக்குக் கையொப்பம் போடமாட்டனென்றோ, தாலி கட்ட முடியாதென்றோ உறுதீயாக ஒரு பிடி பீழத்திருக்க வேணும்". ஜெயவாணி சொல்வதறியாது தீகைத்தாள்....

“ஜெயா! என்னை எனது அம்மாவோ தங்கையோ தூண்டிவீடுவதாக நீ வீணாகக் கற்பனை செய்யாதோ. நான் பல தடவைகள் பல பேருடனும் யோசீத்துத்தான் இந்த முடிவை ஏற்றுக்கொண்டேன். நான் சொல்பவற்றை நீ கேட்கவீல்லை. சம்மா, தற்காலிகமாக எது 'வெல்பெயர்' பணத்தை வெவ்வேறாக இருவரும் ஏருப்பதற்காகப் போட்ட 'டைவோஸ்' வீண்ணப்பத்தை உறுதிப்படித்தீ நிரந்தரமாகவே நாம் பிரியவேண்டும். அல்லது அது வெறும் பண வருவாய்க்குத்தான் போடப்பட்டது என இருக்கவேண்டுமாயின் நீ செலவைப் பாராமல் ஊருக்குப் போ.”

“நான் ஊருக்குப் போய் அங்கு என்னத்தைச் செய்கிறது?”

“உனக்குத் தாறனென்டு கலியாணப் பேச்சீன்போது உறுதி கூறிய காணியையும் வீட்டடையும் எழுதுவித்து வாங்கி வீத்துப்போட்டு வா. அந்தக் காசை வைத்து இங்கே நான் ஏதாவது தொழில் பார்க்கலாம், ஏதாவது செய்யலாம்.”

“சே। அம்மா அப்பாவின்றை அருமையான காணியை விற்கிறதே। நான் ஊருக்குப் போய் வாறுதெண்டால் எவ்வளவு பணம் வீணாய்ச் செலவாகும். அம்மா சகோதரர்களையும் பார்க்க ஆசையாகத்தான் இருக்கு.” மனதுக்குள் வெதும்பிக் கொண்டாள் ஜெயவாணி.

“ஜெயா! நான் பேசீனாற் பேச்சுத்தான். என்னைத் தேவையோ புறப்பட்டுப் போ காணியையும் வீட்டடையும் வில் காசைக் கொண்டா” ஆண் சீங்கம் உறுமீ ஓய்ந்தது.

‘சற்றுமே முன்பின் தெரியாது புதிதாக அறிமுகமாகும் மணமகனுக்கே சீதனமாக காணிபூமி, வீருவாசல், சொத்துப்படத்திற்கு எவ்வளவைத்தான் அளந்து கொட்டுதுகள். அத்தான் என் சொந்த மாமன் மகன். சீறு வயதிலிருந்தே நன்கு பழகியவர். சில வருடங்களாவது அன்பாக வாழ்ந்தும் வீட்டோம். இவரை ‘டைவோல்’ செய்து வீட்டாலும் அம்மா சகோதரர்களால் தாங்க முடியாது. எனது தங்கையையும் முடிக்க மற்றவை தயங்குவினம். அவர் வீருப்பத்தைப் போல ஊருக்குப் போய்க் காணியை வீற்பம் மனம் ஒரு தீர்மானத்தில் தீரும்பியது.

“சரி நான் ஊர் போக ஏற்பாடு செய்யுங் தனது என்னைத்தின் தீருப்பத்தைக் கணவனிடம் தெரிவித்தாள் ஜெயவாணி.....

தங்கையீன் குரல் அவளைத் தட்டி எழுப்பியது.

“இந்த ஊரே பலவித்ததிலும் மாறிக்கொண்டே போகிறது...அக்கா, அத்தான்.... வாழும் இடம்... சூழல்.... நடை.... உடை.... பாவனை..... உணவுப் பழுக்க வழக்கங்கள்.... யாவுமே மாறிவிட்டன. மாற்றம் வளர்ச்சியின் அடிப்படை எனச் சொல்வார்கள். பாருமான கனதியைத் தூக்கிக்கொண்டு வானத்தீற் பறக்க மனிதன் கற்றுக்கொண்டான். ஆனால் நம்மவர்களால் இந்தச் சீதனப்பழுக்கத்தை மறக்கவே முடியவில்லையோ” பவானி வெகு கோபமாக மனதுள் புழுங்கிக் கொண்டாள்.....

- - - - -

அக்கா இழப்பத்தைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டே அவசரம் அவசரமாகத் தான் ஊர் வந்த நோக்கத்தைப் பீட்டு வைத்ததும் பவானி அதிர்ந்து போய் வீட்டாள்.

தீருமதி பத்மா சோமகாந்தன்.

இந்தப் பக்குவங்கள் பாட்டமாரிடம் இருந்து வழி வழியாக வந்தலை

அரைத்த புளிக் கஞ்சி

தெவையான பொருட்கள்

புழுங்கல் அரிசி

அல்லது (1 சண்டிரு புழுங்கல் அரிசீச் சோறு)

முருங்கையீலையும் முக்ட்டை இலையும்

நீர் (சோறு பாவீத்தால் 2 சண்டிரு)

உப்பு

புளி

- 1/4 சண்டிரு

- 1 கட்டிரு

- 4 சண்டிரு

- 1 1/2 தேக் கரண்டி

- தெவையான அளவு (25 g)

அரைக்க வேண்டிய பொருட்கள்

செத்தல் மிளகாய்

மல்லி

மிளகு

நற்சீரகம்

மஞ்சள்

வெள்ளைப் பூடு

சுட்ட தேங்காய்ச் சொட்டிரு

- 5

- 1 மேசைக் கூட்டு

- 1/2 தேக்கரண்டி

- 1/2 தேக்கரண்டி

- 1/2 தேக்கரண்டி

- 12 பல்லுகள்

- 1 சீவல்

(காரம் தெவைப்பாடுன் இவற்றைக் கூட்டவும்)

செய்முறை

அரைக்க வேண்டிய பொருட்களை அம்ரியிலிட்டிருத் தண்ணீர் தெளித்துப் பட்டுப்போல் அரைத்து ஏடுக்கவும். முருங்கை இலையைத் தனி இலைகளாக உருவீ எடுக்கவும். முக்ட்டை இலையை வெட்டவும். 4 சண்டிரு தண்ணீர் வீட்டிருக் கொதீக்க வைத்த புழுங்கல் அரிசீயைக் களைந்து நன்றாக வேக வீட்டிருப் பின் பழுப்புளியை 1/2 சண்டிரு நீர் வீட்டிருக் கரைத்து அதனுடன் அரைத்த கூட்டடயும் 1/2 சண்டிரு நீர் வீட்டிருக் கரைத்து வீட்டிருக் தூலாவி வீடல் வேண்டும். உப்பையும் போட்டிருப் பின் முருங்கையீலை, முக்ட்டையீலை ஆகியவற்றைப் போட்டு நன்றாகக் கொதீத்தவுடன் இறக்கவும்.

தழிமல், சளி, இருமல், சாப்பாட்டிற்கு மனம் இல்லாத வேளைகளிற் சடச்சடக் குழிக்க நன்றாக இருக்கும், (சலீர் மிளகாய்த் தூளைத் தேங்காய்ச் சொட்டிருடன் அரைத்துப் பாவீப்பா).

முறை 2

மேற் குறிப்பிட்டவாறு அரிசீயை அவீத்து அதனுள் பச்சை மிளகாய், வவங்காயம், பூடு முதலீயவற்றை வெட்டிப் போட்டு மாங்காய் கொத்தி அல்லது தேசிக்காய்ப் புளி வீட்டிரு முருங்கை இலையையும் போட்டிருப் பாகம் பண்ணி இறக்கவும்.

இதற்கு அரைத்துப் போட வேண்டிய பொருட்கள் தெவையில்லை.

பாரமேல்வரி பாலசீங்கம்

சித்திரைக் கஞ்சி

தேவையான பொருட்கள்

தீட்டிய கறுத்தப் பச்சை அரிசி	- 1 சண்டு
வெங்காயம்	- 200 gram
பச்சை மிளகாய்	- 7 (தேவை ஏற்படங் கூட்டலாம்)
தேங்காய்த் துருவல் (வெள்ளை நிறம்) உப்பு	- 1 சண்டு
கறிவேப்பிலை	- அளவாக
தேசீக்காய்ச் சாறு	- தேவையான அளவு
தேங்காய்ப் பால்	- அளவாக
	- 1 தேங்காய்த் துருவலை விருந்து

செய்முறை -

தேங்காய்த் துருவலைப் பால் எடுப்பதற்கு 1 தேங்காய்த் துருவலை 3 – 4 தரம் பிழிந்தெடுத்து 1 சண்டு பால் எடுக்கவும். அத்துடன் 4 சண்டு நீர் வீட்டு ஒரு பாத்திரத்திற் கொதிக்க வீடவும் அரிசியைக் கலைந்து கொதிக்கும் நீரிற் போட்டு வேக வீடவும். நன்றாக வெந்தவுடன் அடுப்பிலே இருந்து இறக்கீப் பீன் தேங்காய்ப் பால், உப்பு, வெங்காயம், சீறிதாக வெட்டிய பச்சை மிளகாய், தேங்காய்த் துருவல், தேசீக்காய்ச் சாறு என்பவற்றை இட்டு நன்றாக மசீக்கவும். இதைச் சித்திரை மாதம் பறுவ தினத்திற் கோயில்களிற் செய்வார்கள். எல்லாம் பச்சையாக இருவதால் உடன் பாவிக்கவும்.

ப்ரமேஸ்வரி பாலசிங்கம்

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழிய வே
வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திரும்
வான்மொழி வாழிய வே
ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழிய வே
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே

- மகாகவி சாரத்யார் -

HEART ATTACKS

1. Make the patient lie down. If there is no bed or couch, he could be laid down on the floor. He may be allowed to assume any posture that he finds most comfortable. For example, if he wishes to turn to either side this could be allowed. A pillow could be given.
2. If there is no place to lie down or patient cannot stretch out, the patient may be seated but it is best that the legs are elevated to the level of the body by placing the feet on a stool.
3. If the patient finds it easier to breathe by sitting up, he may be allowed to do so. By placing cushions, pillows, rolled up clothes, etc. to support his back, you could minimize the energy expended on maintaining the seated posture.
4. Loosen up the clothing. Specially tight fitting clothes of the upper chest and belts must be loosened.
5. If the patient wishes to pass stools or urine, he must be encouraged to do so while lying down. If bed pans, urinals, etc. are not available, the patient could pass urine or stools into rags which could be subsequently cleaned up.
6. Inquire immediately whether anyone present has TNT tablets (that are given to be kept under the tongue for heart patients). If you are fortunate enough to find a heart patient around, he will hopefully, be able to supply you with TNT tablets. Crush two tablets of TNT and keep the powder under the patient's tongue. You may repeat administering TNT tablets every 10 minutes or so if the pain does not subside. Do not exceed 5-6 tablets within half an hour.
7. Dissolve an Aspirin (or Disprin) tablet in a little cold water (1/4 cup or so) and make the patient drink it.
8. If the patient is sweating profusely, gently wipe dry with a piece of cloth and fan the patient quietly using a newspaper or magazine, etc.
9. Avoid crowding round the patient as this makes him anxious and also prevents fresh air from reaching him. One or two helpers near the patient would be more than adequate.
10. If he complains of thirst, a little water can be given using a tea spoon. Specially if he vomits, a little iced water would be ideal.
11. Avoid any form of alcoholic beverage. Furthermore, solid foods and aerated waters must not be given.
12. The patient must be reassured that everything has been arranged to get him to hospital. It is inadvisable to keep on telling him the various problems that arise, as anxiety must be alleviated at all costs.
13. Relations must avoid weeping and mourning around the patient.

14. When a vehicle is ready, carry the patient to it and arrange him comfortably. He should then be taken to the NEAREST HOSPITAL. Precious time is wasted trying to bring the patient to a major hospital, bypassing the smaller hospitals on the way. Remember that a smaller hospital will be better able to administer first aid measures than you, and could then transfer the patient to a major institution by ambulance which is a better way to transport the patient a longer distance.

Always keep a constant watch on the patient. If he

- (i) shows any convulsive movement,
- (ii) stops breathing, or
- (iii) his eyes roll up,

then emergency measures must be taken IMMEDIATELY, as follows:-

16. Make a tight fist with your hand and give a sharp powerful thump to the patient's chest. This thump alone is sometimes adequate to revive the patient.

17. If the thump fails, you must commence external cardiac massage. Quickly place both hands, one on top of the other, on the patient's breast bone, i.e. right in the centre of the chest and NOT on the left side of the chest. Then use your body weight to push down the patient's chest, by getting on to a level higher than the patient.

The aim is to compress the heart and squeeze the blood within it into the circulation. Here the massage must be forceful. Do not worry if a couple of ribs get fractured. After each massage you must wait for the heart to fill up again. After massaging once, wait (pause) for the time period taken to say "one thousand and one" at normal talking speed. Then compress once again and count "one thousand and one" This procedure must be repeated until the patient gains consciousness or his pulse and breathing begins to be recognizable again.

18. While continuing the external cardiac massage it is necessary that artificial breathing too is maintained. The first thing to do is to clear the mouth of phlegm, secretions, vomitus and dentures. This is best done with a finger wrapped around thickly with a handkerchief. If this precaution is not taken the patient's teeth could injure your finger.

19. Once the mouth is cleaned out quickly, the handle of a tea spoon (or such like long flat object which is not breakable) is placed over the patient's tongue to keep the tongue pressed down firmly without falling back. If the tongue falls back-wards it could obstruct the air passage.

20. If the patient is not breathing on his own, you must give him the necessary air, by mouth breathing. For this, tilt the patient's chin upwards with the right hand and pinch his nose with your left hand. (This is if you are on the patient's right hand side. If on the patient's left hand side you will have to use the opposite hands mentioned). A handkerchief is spread over the patient's mouth and keeping your mouth firmly over his, you blow forcibly into his mouth. Take a deep full breath before you do this.

21. The cardiac massage and mouth to mouth breathing must go on consequentially. After giving four cardiac massages give one mouth to mouth breath. While giving the mouth to mouth breath, you must not massage. In fact if you are the sole resuscitator you could not possibly do both at the same time. Alternating cardiac massage (x4) and mouth to mouth breathing (x1) goes on continuously until medical aid is obtained.

POINTS TO RECOGNIZE TRUE HEART PAIN

All forms of chest pain are not due to heart disease. Pain in the chest could arise from the skin, muscle, ribs, pleura, lungs, etc. situated in the heart region. True chest pain is suggested by the following:-

1. Pain coming on during physical exertion and disappearing with rest, only to reappear on re-exertion. This is most probably "angina" and needs medical evaluation.
2. The pain of a heart attack usually comes on at rest.

It is a severe oppressive kind of pain. It is almost never pricking in nature. However it could be felt as a burning sensation. It is most often situated in the centre of the chest and not on the left side

It could radiate down the left arm upto the elbow joint or even to the wrist and fingers.

It could travel up the neck right upto the jaw and gums.

3. Pain in the chest with any of the following must be treated as arising from heart disease until proved otherwise:

- Severe sweating
- Vomiting and nausea
- Palpitations
- Difficulty in breathing
- Giddiness or loss of consciousness.

RISK FACTORS FOR HEART ATTACKS

A. MAJOR RISK FACTORS:-

1. Smoking
2. High level of blood cholesterol
3. Obesity
4. High blood pressure
5. Diabetes Mellitus
6. Lack of Physical Exercise
7. Mental unrest
8. Familial tendency.

B. MINOR RISK FACTORS:-

9. Use of soft water
10. Contraceptive pill
11. Excess consumption of coffee.

(Courtesy: Lanka Business Pages 1993 Part 1).

A MESSAGE FROM THE TRAFFIC POLICE

1. DUTY OF A MOTORIST IN CASE OF AN ACCIDENT

- (a) Immediately stop the vehicle.
- (b) If there are any injured persons action must be taken to take them to the nearest hospital.
- (c) Report the accident to the nearest Police Station forthwith.
- (d) Furnish the names and addresses of persons who travelled in the vehicle and that of the owner.
- (e) All relevant documents pertaining to the vehicle must be produced.
- (f) Failing to report an accident and any information in relation to an accident is an offence under the Motor Traffic Act.

2. DRUNKEN DRIVING

- a) Driving having consumed alcohol is a very serious offence.
- b) If detected you will have to undergo a breath test.
- c) If you do not consent you will be presumed to have consumed alcohol.
- (d) If found guilty a motorist will be liable to fines not less than Rs. 5,000/- jail term, and cancellation of the driving licence.
- (e) You will be arrested and detained without a warrant.
- (f) Hence do not drink and drive.

3. SPOT FINES IN LIEU OF PROSECUTION

- (a) Spot fines are issued in lieu of prosecution for specified offences.
- (b) A motorist offender could opt for a spot fine in lieu of prosecution. There is no compulsion.
- (c) The spot fine so issued must be paid at the nearest post office within 14 days of the date of detection.
- (d) Non payment of the spot fine will result in prosecution in court and liable to double the spot fine already issued.

TEMPORARY PERMITS

- (a) A Temporary Permit is a temporary driving licence issued by the Police authorising the offender to drive the class of vehicle for a specified period of time.
- (b) A Temporary Permit is issued to a motorist for the violation of any traffic offence or in case of an accident.
- (c) A Temporary Permit is for a period of 14 days and thereafter can be extended for 30 days and 60 days respectively as and when required.
- (d) A Temporary Permit is not valid after the expiry date.
- (e) Police Officers are authorised under the Motor Traffic Act to take charge of driving licences.
- (f) When receiving the driving licence taken charge the Temporary Permit must be returned.

PERMIT POINTS SYSTEM

- (a) This system will come into operation in January 1993.
- (b) Offences committed by motorists will be computerised and a specified number of points will be issued for each offence for a period of 24 months.
- (c) If a motorist accumulates more than the points specified during the 24 months period, the driving licence will be suspended or cancelled.

SEAT BELTS

- (a) Seat belt is a safety device. If you have one in your vehicle wear it. Others will follow suit.
- (b) It's for your own safety and those travelling in your vehicle.

(By courtesy Lanka Business Pages 1993 Part III)

BURNS FIRST AID

The single most significant advancement in burns care, over the past decade is the realization of the effectiveness of Water treatment of burns.

As retained heat continues to kill skin over a period of an hour or so when burns occur, application of water removes the heat and prevents secondary burns. This hastens recovery and reduces mortality and morbidity.

When one's clothes catch fire:-

- * Do not run
- * Lie flat on the ground
- * Roll slowly
- * Wrap one's body with mat, gunny bag or cloth to put out fire or one could stand under a running shower or put out the flames by immersing in a pool of water or by drenching with several pots of water. This will cool the smoldering cloth and cool the heated skin.

Water treatment within seconds of the burns is best. However, bathing or washing will still help upto one hour, until pain disappears. Once this is done take the patient to the hospital.

Do not apply the following:-

- * Chicken fat
- * Burnol
- * Ink
- * Eggwhite
- * Bees Honey, Etc.

Incidentally, there is a belief that water treatment of burns causes blistering. This is true, blistering occurs only when the burn is superficial. When blistering occurs, burns heal at most times without scarring.

CHEMICAL BURNS

Whatever the chemical, shower immediately for an hour. This is very important. If eyes are involved open them to the spray intermittently. Industrialists must note to install sufficient shower room facilities adjoining chemical handling areas should be compulsory.

If acid is thrown at you it does not hurt you immediately so that you may not be even aware that it is acid that was thrown on you.

Do not run after the assailant

Do not run to the Police station/hospitals.

But, go to the nearest source of water, be it a well, or a pond, or a stream or a shower, and wet the area thoroughly, for an hour. Then go to a hospital. If you do not shower, you can die due to renal failure caused by acetic acid or formic acid absorption via the skin.

Passing of red urine in the first 24 hours is an ominous sign, which needs really expert medical care to flush out the blood pigments.

FIRST AID IN ELECTRICAL BURNS

Firstly turn-off electrical supply and check for breathing and pulse. If breathing has stopped commence mouth to mouth breathing resuscitation. If heart sounds cannot be heard, tap the front of chest well into fist and do external cardiac massage at 60 times per minute. Get someone to do mouth to mouth breathing after 3 to 4 compressions of the chest.

Always admit electrical burn patient to hospital for assessment of heart condition and the burnt wound. Note that although the wound outside may be small the dead tissues may extend deep into the body and will not heal unless surgically treated.

STATISTICS OF BURNS IN COLOMBO

37% of all burns occur in the kitchen.
45% are caused by bottle lamps with a loose lid.
8% are due to L.P. gas cookers.

PREVENTION OF BURNS IN KITCHEN

Wear figure hugging cloth and jacket or t-shirt and jeans when working in the kitchen. Thereby the chances of getting burnt are reduced. Frocks, nightees, dresses, shirts, blouses and sarees which tend to balloon are taboo as the oxygen beneath these clothing encourage burning.

- * Turn-off L.P. gas supply at cylinder every night after use.
- * Always open windows and doors a few minutes before lighting the gas cooker as there could be a gas leak unknown to you.
- * It is very important to repair a malfunctioning on/and off switch of a gas cooker.
- * Keep kerosene oil supply under lock and key.
- * It is advisable that kerosene oil should be filled by the head of the household daily.
- * Do not keep petrol inside the house, but if you must, at least keep it in a labelled container under lock and key preferably under ground away from the house.

(Courtesy : Lanka Buisness Pages 1993 Part 1).

யாழ் - தீந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவிகள் சங்கம் கொழும் புக் கிளை

செயல் அறிக்கை - 1993ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 21ந் திகதியிலிருந்து 1994ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 31ம் திகதி வரையும்

1993ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 10ம் திகதி எமது கல்லூரி பொன் விழாத் தினத்தைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாலிருந்த வேளையில், கல்லூரியின் கொழும்புவாழ் பழைய மாணவிகள், கொழும்பிலும் இக்கல்லூரிக் கிளை ஒன்றினை அமைப்பதற்குத் தீர்மானித்தனர். ஆகஸ்ட் மாதம் 21ந் திகதி வெள்ளவத்தை ருத்ர மாவத்தையில் அமைந்திருக்கும் இந்து மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் 35க்கு மேற்பட்ட பழைய மாணவிகள் ஒன்று திரண்டு சம்பிரதாய முறைப்படி சங்கக் கிளையை ஆரம்பித்து வைத்ததுடன் சங்க நிர்வாகிகளையும் தெரிவு செய்தனர். செல்லி சந்தோஷாலுபவதி நாதன் பழைய மாணவிகள் சங்கத் தலைவரியாகவும், நிருமதி தயாறிதி செல்வநாயகம் சங்கச் செயலாளராகவும், திருமதி ராஜகுமாரி கதிர்காமநாதன் பொருளாளராகவும் ஏக மனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். இந்தச் சங்கம் உதயமாவதற்கு உறுதுணையாக முன்னின்று உழைத்தவர் ஆசிரியை திருமதி புஷ்பம் சுப்பிரமணியம் ஆவார். அவர் முழு முச்சடன் பல இடங்களுக்கும் சென்று பழைய மாணவிகளைச் சந்தித்து முதலில் ஒரு சில மாணவிகளை ஒன்று கூட வைத்து எம்மை ஊக்குவித்ததன் விளைவாகவே, எமது சங்கம் தற்பொழுது 80 அங்கத்தவர்களைக் கொண்டுள்ள, உயிர்த் துடிப்புள்ள சங்கமாக செயற்பட்டு வருகின்றது.

எமது சங்கம் இதுவரை ஆற்றிய செயற்பாடுகளை இவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடுவது எனது கடமை கொள்ளுப்பிடி வெஜிலண்ட்ஸ் ஹோட்டலில், யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரிப் பொன்விழாவையொட்டிப் பழைய மாணவிகள் ஒரு மதிய பேசன விருந்தினை 1993ம் ஆண்டு செப்ரம்பா மாதம் 10ம் திகதி நடாத்தினர். அவ்விருந்துபசாரத்திற் கல்லூரியின் பழைய ஆசிரியர்கள் கெளரவிக்கப்பட்டனர். கல்லூரி நூல் நிலையத்துக்காக ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் இரண்டு யயனுள்ள ரூல்களை அன்பளிப்பாகச் செய்த நூற் தொகுதியில் ஒரு தொகுதி நூல்கள் சங்கத் தலைவியிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து கல்லூரியின் பொன்விழா சம்பந்தமாகப் பழைய மாணவிகளின் கல்லூரித் தொடர்பு பற்றிய சிந்தனைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சிறப்பிதழ் 1993ம் ஆண்டு செப்ரம்பா மாதம் 12ந் திகதி வீரகேசரி வார வெளியிட்டில் பிரகரிக்கப்பட்டது. குறுகிய காலத்தில் இப்பிரகரத்தினை வெளியிடுவதற்குப் பேருதவி புரிந்த வீரகேசரிப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களையும், தாராளமாகப் பண உதவி வழங்கிய எமது பழைய மாணவிகளையும் பாராட்டுகின்றோம். இச்சிறப்பிதழ் பலருடைய பாராட்டுகளைப் பெற்றதோல்லாமல் எமது சங்கத்தினையும் விளம்பரப் படுத்தியுள்ளது.

அடுத்து 1994 ஜூவரி 19ந் திகதி, பம்பலப்பிடி, மிலாகிரியாவில் அமைந்திருக்கும் இலங்கை வங்கிக் கிளையில், எமது சங்கத்தின் சார்பில் ஒரு நடைமுறைக் கணக்குத் திறக்கப்பட்டு அதில் ரூபா 16,300/- வைப்புப் பணமாகச் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது. மேலும் எமது சங்கத்திற்கென ஒரு யாப்பு வரையுக்கப்பட்டு அதன் பிரதி ஒவ்வொரு அங்கத்தவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டது. அத்தோடு சங்கத்தின் செயற்பாட்டிற்குத் தேவையான பதிவு ஏடுகள் அச்சடிக்கப்பட்டன. 100 தபாற் தலைகள், 500 தபால் அட்டைகள், 250 அங்கத்துவ விண்ணப்பப் படிவங்கள், பற்றுச் சீட்டுப் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டன.

1994ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 4ந் திகதி புதுவருட மலிவ விற்பனை ஒன்று கொழும்பு ராஜசிங்க வீதியில் அமைந்துள்ள Harrow International College இல் நடாத்தப்பட்டது. திரு/திருமதி சரவணபவன் அந்த விற்பனையைத் தொடக்கி வைத்துத் தாராளமாக அன்பளிப்புஞ் செய்தனர். ஜூன் 11ந் திகதி நடை பெற்ற கூட்டத்தில் திருமதி ராஜகுமாரி கதிர்காமநாதன், தாம் இதுவரை காலமும் வகிந்த பொருளாளர் பதவியிலிருந்து விலக விரும்புவதாகக் கூறியதால் ஒரு பிரேரணை கொண்டு வரப்பட்டு அதன் பிரகாரம் திருமதி அபிராமி கமிலாசபிள்ளை அப்பதவிக்கு ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவர் இவ்வளவு காலமும் வகிந்து வந்த உபதலைவர் பதவியைத் திருமதி ராஜகுமாரி கதிர்காமநாதன், பாதுக்கூடுகூட்ட அங்கத்தவர்களின் பூரண சம்மதத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

1994 ஜூன் மாதம் 13ந் திகதி, எமது கல்லூரியைத் தேசிய மட்டக் கல்லூரியாகத் தரம் உயர்த்துவது சம்பந்தமாக, அதற்குரிய ஆவணங்களையும் கடிதத்தையும் கல்வி இராஜாங்க அமைச்சரிடம் செயலாளரும் கையளித்தனர்.

1994 ஜூன் 15ந் திகதி எமது கல்லூரி அதிபர் திருமதி சரஸ்வதி ஜெயராஜாவை, குறுகிய கால அவசராகத்தில் 24, மூல் பிளோல் A இல் உள்ள திருமதி அபிராமி கமிலாசபிள்ளை அவர்களின் இல்லத்தில் சில பழைய மாணவிகள் சந்தித்தனர். அச் சந்திப்பின்போது, அவர் எமது சங்கத்தின் வளர்ச்சி குறித்து மகிழ்ச்சியடைவதாகவும், கல்லூரிக்கு ஒரு கம்பியூட்டர், கல்லூரியின் கலையரங்கு மேடைக்குத் திரைச் சிலை, நூலகத்திற்கு நல்ல நூல்கள் போன்றவை அவசியமாகத் தேவைப்படுவதாகக் கூறினார்.

1994 ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 2ந் திகதி சனிக்கிழமை திருமதி அபிராமி கமிலாசபிள்ளையின் இல்லத்தில் சமையற்பாகங்களின் செய்முறைக் கண்காட்சி ஒன்று இடம் பெற்றது. 40 பேர் அளவில் அன்று சமூகமளித்துப் பயன் பெற்றனர்.

1994 ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 26ந் திகதி சனிக்கிழமை எமது பழைய மாணவிகளில் மூவருக்கு அரசாங்க விருதுகள் கிடைத்தமையைப் பாராட்டுவதற்கு ஒரு வைவையும் நடைபெற்றது. “தொடர்பியல் வித்தகர்” என்ற விருது கெல்வி சுற்சொருபவதி நாதனுக்கும், “கலை ஜோதி” என்ற விருது திருமதி லீலா இரத்தினசிங்கத்துக்கும், திருமதி பத்மா சோமகாந்தனுக்கு இலக்கிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்குத் தங்கப்பதக்கழும் கிடைக்கப் பெற்றதால் பலர் அவர்களைப் புகழ்ந்து பாராட்டித் தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தனர்.

எமது சங்கம் துரிதமாக இயங்குகின்றது. அபரிமிதமான வளர்ச்சியை அடைந்து வருகின்றது என்ற உணர்வினை நாம் ஓரளவு கொழும்பு வாழ் தமிழ் மக்களிடையேயும் வெளியிலகிற்கும் வெளிப்படுத்தியுள்ளோம். அதற்கு ஆதாரமாக நாம் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளில் மும்மர்மாக ஈடுபட வேண்டும் என்ற நோக்கிற் பல செயற்பாடுகளை வகுத்துள்ளோம். முதற்கண் ஒரு கலைவிழா நடத்துவது. அதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை அதற்குப் பொறுப்பான குழு கவனித்து வருகின்றது. இவ்விழாவிற்குக் கல்லூரி பற்றிய ஒரு வில்லுப் பாட்டுத் தயாராகிவிட்டது. ஒரு சமூக நாடகம், நடனங்களும் சேர்க்கப்படவள்ளன. அடுத்து எமது சங்கத்தின் வெளியிடாக ஒரு சஞ்சிகை “யாழ் நாதம்” என்ற பெயரினைப் பூண்டு பல மாணவிகளின் கட்டுரைகள் கதைகள் போன்றவற்றை உள்ளக்கி, அசுக்குப்போகும் தறுவாயில் உள்ளது. இதற்குப் பொறுப்பாக உள்ள திருமதி சிவகாமி அம்பலவாணர் துரிதமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றார். மேலும் கல்லூரி நூலகத்திற்குச் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்கள் யாவும் பொறுப்பான அதிகாரிகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வரும்பொழுது அனுப்புவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன.

இது தவிர எமது கல்லூரிக்குத் தேவையான ஒரு கம்பியூட்டர் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு வெளி நாடுகளிலுள்ள எமது கிளாச் சங்கங்களின் நிதியுதவியை நாடி நிற்கின்றோம். நாம் எதிர் நோக்கும் பெரும் பிரச்சினை என்னவென்றால் எமது சங்கத்தின் கூட்டங்களை நடாத்துவதற்கு ஒரு நிற்தரமான இடவசதியில்லாமை. இதுவரை காலமும் அந்தக் குறையைத் தீர்க்கத் திருமதி அபிராமி கமிலாசபிள்ளையும் திருமதி இந்திராணி சோமகந்தரமும் தாராள மன்பாண்மையோடும் மிகுந்த அக்கறையடத்தும் தத்தமது இல்லங்களிற் பாரிய கூட்டங்களை நடாத்துவதற்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து தந்து உதவியள்ளனர். நாங்கள் அவர்களுக்கு அதிக சிரமத்தைக் கொடுத்துள்ளோம் என்பதே எனது கருத்து. இந்தப்பிரச்சினையை நாம் எதுவிதமாவது தீர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று உங்களிடம் கேட்பதோடுமட்டுமல்லது அவர்கள் இருவருக்கும் எங்கள் உளங்களின்த நன்றியைத் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

நாங்கள் வகுத்த திட்டங்களை இன்று பதவியேற்க விருக்கும் புதிய நிர்வாகக்குழு செயற் படுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. இதுவரை காலமும் எனக்கு ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைக் கூறி என்னைத் திறம்படக் கரும் ஆற்றச் செய்த சங்கத் தலைவரிக்கும், இன்முகத்துடனும் இனமைத்துடிப்புடனும் எனக்குப் பல வழிகளிலும் உதவிய நிர்வாகக் குழு, செயற் குழு அங்கத்தவர்களுக்கும் நன்றி கூறி எமது சங்கம் மேலும் வியாபித்து வளர்ச்சியடைந்து சிறந்து மினிர வேண்டும் என்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

"It ought to be beautiful, I live here"

யாழி / இந்து மகளிர் கல்லூரி பழைய மாணவீகள் சங்கம்
கொழும்புக் கிளை

J/HINDU LADIES' COLLEGE - O.G.A.-
COLOMBO BRANCH

அங்கத்துவ மனுப்பத்தீரம்

APPLICATION FOR MEMBERSHIP

முழுப் பெயர் :

Full Name :

விலாசம் :

Address :

தொலைபேசி எண் :

Phone No. :

(If any)

சந்தாப்பணம்

1. சாதாரண அங்கத்துவம் ஒருவருடம்

Annual Subscription

Rs. 100.00

SUBSCRIPTION

2. சீவிய அங்கத்துவம்

Life Membership

Rs. 1000.00

அறிமுகப்படுத்துபவர் :

Introduced by :

சந்தாப் பணம் ரூபா

இத்துடன் அனுப்பக்கூடிய

வீண்ணப்பதாரரின் கையொப்பம்

Signature of applicant

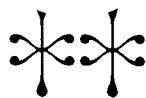
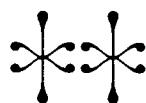
தீக்தி :

Date :

Please send this form with the subscription to :

J/HINDU LADIES' COLLEGE, - O.G.A. - COLOMBO BRANCH
C/O MISS. S. NATHAN, 112 3/1, GALLE ROAD, COLOMBO 4.

With best Compliments from:

Ranjana Stores

Wholesale & Retail Dealers in Textiles

**103, MAIN STREET, COLOMBO - 11.
PHONE: 325851, 421064
FAX: 331714**

With best Compliments from:

VASANTHA JEWELLERY (PVT) LTD.

*Manufacturers and Exporters of Genuine Gold Jewellery
Authorized Money Changers*

**11/20, GOLD PLAZA, SEA STREET, COLOMBO - 11.
TEL: 342266, 430624 FAX: 449319**

நம்பிக்கையான உத்தரவாதமிக்க நகை வியாபாரிகளும், ஏற்றுமது ரனர்களும்,
அதிகாரமளிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு நாணய மாற்றுநர்கள்

வசந்தா ஜூலீஸ் ஸ்ரீ (பிரைவெட்) ஸ்பிடெ

11/20, கோல்ட் பிளாஸா, செட்டித் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொலைபேசி: 342266, 430624 பக்ஸ்: 449319